

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ.....**030**...../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....**10 ກຸມພາ 2023**...

ລັດຖະດຳລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບ ການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການທາງນໍ້າ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 75/ສພຊ, ລົງວັນທີ 29 ທັນວາ 2022 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການທາງນໍ້າ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 12/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 27 ມັງກອນ 2023.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການທາງນໍ້າ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **75** / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **29 / 12 / 22**

ມະຕິ
ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການທາງນໍ້າ

- ອີງຕາມລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 63/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ທັນວາ 2015 ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 82/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2020 ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການທາງນໍ້າ ໃນວາລະຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 16 ທັນວາ 2022 ແລະ ຖືກພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ໃນວາລະຕອນປາຍຂອງວັນທີ 29 ທັນວາ 2022.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການທາງນໍ້າ ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈໍານວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.
- ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສິມພອນ ພິມວິຫານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 34 /ສພຊ
 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 29 ທັນວາ 2022

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການທາງນໍ້າ
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການ ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການທາງນໍ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີ ປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ທັນສະໄໝ, ຍືນຍົງ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ການທາງນໍ້າ ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ປອດໄພ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງ, ເຊື່ອມຈອດກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງ ກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການທາງນໍ້າ

ການທາງນໍ້າ ແມ່ນ ກິດຈະການ ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ, ການຈະລາຈອນທາງນໍ້າ, ການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ, ການຂຸດຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນໍ້າ, ທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ແລະ ກິດຈະການທາງນໍ້າອື່ນ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ເຮືອ** ໝາຍເຖິງ ພາຫະນະທາງນໍ້າ ທີ່ສ້າງດ້ວຍໄມ້, ໂລຫະ ຫຼື ວັດສະດຸອື່ນ ຊຶ່ງຂັບເຄື່ອນດ້ວຍເຄື່ອງ ຈັກ ຫຼື ບໍ່ມີເຄື່ອງຈັກ;
2. **ເຮືອວິສະວະກຳ** ໝາຍເຖິງ ພາຫະນະທີ່ນຳໃຊ້ສະເພາະເຂົ້າໃນການ ສຳຫຼວດ, ກໍ່ສ້າງ, ດູດ ຫິນ ແຮ່, ຊາຍ, ດິນດຳ, ຊີເຈາະ ແລະ ອື່ນໆ;
3. **ເຮືອທີ່ມີມາດຕະຖານເຕັກນິກສູງ** ໝາຍເຖິງ ເຮືອທີ່ມີລະບົບ ຄວບຄຸມ, ບັນຊາ ດ້ວຍເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ທັນສະໄໝ;
4. **ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຜູ້ຮັບມອບ ໝາຍ ທີ່ເປັນຄູ່ສັນຍາກັບຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ;

5. ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນເຈົ້າການ ຫຼື ຮັບຜິດຊອບແທນຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນການຂົນສົ່ງ;

6. ຜູ້ຮັບສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສິດຮັບເອົາສິນຄ້າຈາກຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ;

7. ຜູ້ຈັດສົ່ງສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ບໍລິການເຕົ້າໂຮມ, ບັນຈຸ, ຫຸ້ມຫໍ່ສິນຄ້າ ແລະ ປະກອບເອກະສານ ເພື່ອມອບໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ;

8. ຜູ້ໂດຍສານ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ເດີນທາງດ້ວຍເຮືອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ລວມທັງນັກທ່ອງທ່ຽວ;

9. ໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຕາມແບບຟິມ ທີ່ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງວາງອອກ;

10. ສິນຄ້າອັນຕະລາຍ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ມີທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ທາດເຄມີ ທີ່ມີ ຫຼື ບໍ່ມີກິ່ນ ອາຍ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດຂອງຄົນ, ສັດ ແລະ ຝືດ;

11. ການອະເຊື້ອ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ວິທີການທາງການແພດ ເປັນຕົ້ນ ການອົບດ້ວຍເຕົາ, ຕົ້ມ, ຈຸດທຳລາຍດ້ວຍແສງ, ລ້າງດ້ວຍຢາຂ້າເຊື້ອ;

12. ແມ່ນ້ຳ ໝາຍເຖິງ ແມ່ນ້ຳຂອງ, ແມ່ນ້ຳອື່ນ ແລະ ສາຂາຂອງແມ່ນ້ຳດັ່ງກ່າວ;

13. ໂຄງສ້າງຂອງແມ່ນ້ຳ ໝາຍເຖິງ ຕາຝັ່ງ, ພື້ນທ້ອງນ້ຳ, ເກາະ, ດອນ, ແກ້ງ, ຄອນ ແລະ ຫາດ;

14. ລະດັບໜ້ານ້ຳສູງສຸດ ໝາຍເຖິງ ລະດັບນ້ຳສະເລ່ຍສູງສຸດ ໃນຮອບວຽນຕໍ່າສຸດ ຊາວປີ ທີ່ຈຸດວັດແທກລະດັບນ້ຳ;

15. ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນ້ຳ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງປ້ອງກັນຕາຝັ່ງເຈື່ອນ, ທ່າເຮືອ, ຄອງເດີນເຮືອ, ປະຕູເດີນເຮືອ, ເຄື່ອງໝາຍການເດີນເຮືອ, ຄັນຄູປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມຕົວເມືອງ, ປະຕູລະບາຍນ້ຳ, ອຸຕໍ່ເຮືອ, ສາງ, ລານສິນຄ້າ ແລະ ອື່ນໆ;

16. ລາຄາຫົວໜ່ວຍ ໝາຍເຖິງ ມູນຄ່າຕໍ່ໜ້າວຽກໃດໜຶ່ງ ຫຼື ກິດຈະການ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ ໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຄິດໄລ່ຕາມຫົວໜ່ວຍວັດແທກ ເປັນຕົ້ນ ຕາແມັດ, ແມັດກ້ອນ, ແມັດຍາວ, ກິໂລແມັດ ແລະ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກອື່ນ;

17. ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນ້ຳ ໝາຍເຖິງ ວັດສະດຸທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການກໍ່ສ້າງ ເປັນຕົ້ນ ຫີນແຮ່, ຊາຍ, ດິນດຳ ທີ່ຜ່ານການ ວິໄຈ ແລະ ຍັງຢືນຈາກຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;

18. ໜ່ວຍງານຊອກຄົ້ນ ແລະ ກູໄຟ ໝາຍເຖິງ ໜ່ວຍງານທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຊອກຄົ້ນ ແລະ ກູໄຟທາງນ້ຳ ເປັນຕົ້ນ ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ, ສະມາຄົມກູໄຟ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

19. ອຸບປະຕິເຫດທາງນ້ຳ ໝາຍເຖິງ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການເດີນເຮືອ ເປັນຕົ້ນ ເຮືອຕຳກັນ, ສູນເສຍການຊົງໂຕ, ຮົ່ວຊິມ, ຫຼົ້ມຈົມ ໂຄງສ້າງໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ຊຶ່ງອາດສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ລະບົບນິເວດ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຢູ່ລຽບແມ່ນ້ຳ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບການທາງນ້ຳ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃສ່ ການທາງນ້ຳດ້ວຍຮູບການ ລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ການສຳປະທານ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການ ບໍລິການ ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ການເຊື່ອມໂຍງ, ການເຊື່ອມຈອດ ການຂົນສົ່ງຫຼາຍຮູບແບບ ໃຫ້ທັນສະໄໝ, ຢືນຢົງ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ລັດ ສົ່ງເສີມ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການພັດທະນາການທາງນ້ຳ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງ.

ລັດ ສິ່ງເສີມ ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ ໃນການ ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ແລະ ນຳໃຊ້ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການທາງນໍ້າ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ

ການເຄື່ອນໄຫວການທາງນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດການພັດທະນາການທາງນໍ້າ, ແຜນຜັງເມືອງ, ຍຸດທະສາດການພັດທະນາຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
2. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ປອດໄພ ແລະ ທັນເວລາ ພ້ອມທັງປົກປັກຮັກສາມໍຣະດົກທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ;
4. ຮັບປະກັນ ຄຸນນະພາບ, ປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຍືນຍົງ;
5. ເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ, ສະເໝີພາບ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
6. ປະສານສົມທົບລະຫວ່າງ ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຄວບຄຸມ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການທາງນໍ້າ;
7. ສອດຄ່ອງກັບ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 6 ພັນທະກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ

ພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດ ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ, ປະກອບສ່ວນ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືແກ່ການທາງນໍ້າ, ປົກປັກຮັກສາແມ່ນໍ້າ, ລະບົບນິເວດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງການຮັກສາຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສະອາດ, ສວຍງາມ ແລະ ປອດໄພ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ພົວພັນ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວການທາງນໍ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມການພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ການຮ່ວມມືດ້ານການລົງທຶນ, ປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ II
ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ
ໝວດທີ 1

ປະເພດ ແລະ ຂອບເຂດການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ

ມາດຕາ 9 ປະເພດການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ

ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າມີ ສອງປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ;
2. ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 10 ຂອບເຂດການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ

ຂອບເຂດການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າພາຍໃນປະເທດ;
2. ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າຂ້າມແດນ.

ມາດຕາ 11 ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າພາຍໃນປະເທດ

ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າພາຍໃນປະເທດ ແມ່ນ ການບໍລິການຂົນສົ່ງ ຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ ພາຍໃນບ້ານ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ, ລະຫວ່າງ ບ້ານ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ລະຫວ່າງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ດ້ວຍກັນ.

ມາດຕາ 12 ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າຂ້າມແດນ

ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າຂ້າມແດນ ແມ່ນ ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າຜ່ານແດນ.

ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າລະຫວ່າງປະເທດ ແມ່ນ ການບໍລິການຂົນສົ່ງ ຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ ຈາກ ສປປ ລາວ ໄປຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຈາກຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ.

ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າຜ່ານແດນ ແມ່ນ ການບໍລິການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ ຈາກ ປະເທດໃດໜຶ່ງ ຜ່ານ ສປປ ລາວ ໄປປະເທດທີສາມ.

ໝວດທີ 2
ການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານທາງນໍ້າ

ມາດຕາ 13 ການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານທາງນໍ້າ

ການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານທາງນໍ້າ ແມ່ນ ການເຄື່ອນຍ້າຍຜູ້ໂດຍສານ ຈາກຈຸດໜຶ່ງໄປຫາອີກຈຸດໜຶ່ງ ດ້ວຍເຮືອຢ່າງປອດໄພ ແລະ ຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງ.

ມາດຕາ 14 ສິດ, ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຜູ້ດໍາເນີນການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ

ຜູ້ດໍາເນີນການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບຄ່າບໍລິການຂົນສົ່ງ ຜູ້ໂດຍສານ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ເຄື່ອງຝາກທາງໄປສະນີ ຕາມລະບຽບການ ຫຼື ລາຄາທີ່ຕົກລົງກັນ;

2. ປະຕິເສດຮັບເອົາ ຜູ້ໂດຍສານ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບ ມືນເມົາ ຫຼື ເສຍຈິດ ທີ່ບໍ່ມີຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ເຄື່ອງຂອງ ຫຼື ເຄື່ອງຝາກທາງໄປສະນີ ທີ່ເກືອດຫ້າມ ຫຼື ຜິດກົດໝາຍ;

3. ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ຈຳເປັນກ່ຽວກັບການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ;

4. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ ຜູ້ໂດຍສານ ມີ ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ໄປເຖິງຈຸດໝາຍປາຍທາງດ້ວຍຄວາມສະດວກ, ປອດໄພ ຕາມກຳນົດເວລາ;

2. ສະໜອງ ເສື້ອຊຸຊີບ ແລະ ອຸປະກອນປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພອື່ນທີ່ຈຳເປັນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໂດຍສານ;

3. ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງເຮືອ ຫຼື ການບໍລິການຂອງຕົນ;

4. ປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ປະສານຫາໜ່ວຍກູ້ໄພ ເພື່ອນຳສົ່ງຜູ້ໂດຍສານໄປຍັງສະຖານທີ່ ປິ່ນປົວທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດ ຢ່າງຮີບດ່ວນ ໃນກໍລະນີຜູ້ໂດຍສານບາດເຈັບກະທັນຫັນ ຫຼື ຈະອອກລຸກ;

5. ຈ່າຍ ຄ່າປິ່ນປົວ ຫຼື ເສຍຊີວິດຂອງ ຜູ້ໂດຍສານຕາມກົດໝາຍ;

6. ຮັກສາເຄື່ອງຂອງ ຂອງຜູ້ໂດຍສານບໍ່ໃຫ້ ຕົກເຮ່ຍ, ເສຍຫາຍ, ເສື້ອມຄຸນ ຫຼື ປ່ຽນຮູບ;

7. ປະກັນໄພຜູ້ໂດຍສານຕາມກົດໝາຍ;

8. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;

9. ເສຍພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;

10. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ໃນການກວດກາການຂົນສົ່ງຂອງຕົນ;

11. ປະຕິບັດພັນທະ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບ ຫຼື ຮັບຜິດຊອບສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ໃນການທົດ ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຝງໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ໂດຍສານ ເສຍຊີວິດ, ເສຍອົງຄະ, ບາດເຈັບ, ເຈັບເປັນຍ້ອນບັນຫາສຸຂະພາບ, ຄວາມຜິດຂອງ ຜູ້ກ່ຽວເອງ ຫຼື ການກະທຳຂອງບຸກຄົນອື່ນ;

2. ເຄື່ອງຂອງເປ່ເພ, ເສຍຫາຍ ຍ້ອນຄຸນນະພາບຂອງສິ່ງຂອງນັ້ນເອງ ຫຼື ມີການຊັກຊ້າ, ເປ່ເພ ຍ້ອນ ຖືກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັກໄວ້;

3. ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານໄດ້ໃຊ້ທຸກຄວາມພະຍາຍາມ, ວິທີທາງ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການຊັກຊ້າ ຫຼື ຍົກເລີກການເດີນທາງ.

ມາດຕາ 15 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ໂດຍສານ

ຜູ້ໂດຍສານ ມີສິດ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຄວາມສະດວກ, ອຸປະກອນປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ, ມີຄວາມປອດໄພ, ໄປເຖິງຈຸດໝາຍປາຍທາງ ແລະ ທວງເອົາການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກ ຄວາມຜິດພາດຂອງຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ.

ຜູ້ໂດຍສານ ມີພັນທະປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ ໃນການຮັກສາຄວາມ ສະອາດ, ມາລະຍາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຈ້ງສິ່ງຂອງທີ່ມີມູນຄ່າສູງ, ວັດຖຸອັນຕະລາຍ, ອາວຸດ, ຈ່າຍຄ່າໂດຍສານ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນໃນເຮືອ.

**ໝວດທີ 3
ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າທາງນໍ້າ**

ມາດຕາ 16 ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າທາງນໍ້າ

ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແມ່ນ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ວັດຖຸ, ສິ່ງຂອງ, ສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ລວມທັງຕູ້ສິນຄ້າ, ຖ້ານຮອງສິນຄ້າ, ຫີບຫໍ່, ພາຊະນະຂົນສົ່ງ ຫຼື ວັດຖຸປະກອນ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຈາກຈຸດໜຶ່ງໄປຫາອີກຈຸດໜຶ່ງ ດ້ວຍເຮືອ.

ມາດຕາ 17 ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າທີ່ເນົ່າເປື້ອຍໄວ

ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າທີ່ເນົ່າເປື້ອຍໄວ ແມ່ນ ການເຄື່ອນຍ້າຍວັດຖຸອິນຊີ ທີ່ໃຊ້ເປັນອາຫານ ລວມທັງ ຝືດ, ຊີ້ນສ່ວນສັດ ທີ່ສ່ຽງຕໍ່ການສູນເສຍຄຸນນະພາບງ່າຍ ຍ້ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສະພາບຂອງການຂົນສົ່ງ, ອຸນຫະພູມ, ຄວາມຊຸ່ມ ແລະ ຄວາມແຫ້ງ.

ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າທີ່ເນົ່າເປື້ອຍໄວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຕ້ອງມີໜັງສືຢັ້ງຢືນຂອງຂະແໜງການດັ່ງກ່າວຕິດໄປນຳທຸກຄັ້ງ.

ມາດຕາ 18 ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ເປັນອາຫານ ແລະ ພືດ

ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ເປັນອາຫານ ແລະ ພືດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຕູ້ສິນຄ້າ ແລະ ພາຊະນະຂົນສົ່ງທີ່ເໝາະສົມ, ດ້ານໃນຂອງຕູ້ສິນຄ້າ ແລະ ພາຊະນະຂົນສົ່ງ ຕ້ອງເປັນວັດຖຸທີ່ບໍ່ເຂົ້າໝໍ້, ກັນນ້ຳໄດ້, ສະດວກໃນການອະນາໄມ, ອະເຊື້ອ ແລະ ບໍ່ເປັນຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສິ່ງຂອງທີ່ຂົນສົ່ງ.

ຕູ້ສິນຄ້າ ແລະ ພາຊະນະ ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ເປັນອາຫານ ແລະ ພືດ ບໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ຂົນສົ່ງສັດທີ່ມີຊີວິດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນອື່ນ ຊຶ່ງອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ການຕິດເຊື້ອເກີດຂຶ້ນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ ຕູ້ສິນຄ້າ ຫຼື ພາຊະນະນັ້ນ ໄດ້ມີການອະນາໄມ ແລະ ອະເຊື້ອແລ້ວ.

ມາດຕາ 19 ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າອັນຕະລາຍ

ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າອັນຕະລາຍ ແມ່ນ ການຂົນສົ່ງວັດຖຸ, ສິ່ງຂອງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ ສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດຂອງ ຄົນ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ວັດຖຸເຄມີ, ວັດຖຸໄວໄຟ, ທາດລະເບີດ ຊຶ່ງຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ, ສັນຍາສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 20 ສັນຍາຂົນສົ່ງສິນຄ້າ

ສັນຍາຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແມ່ນ ການຕົກລົງທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ລະຫວ່າງຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າທາງນ້ຳ ກັບ ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າ ເພື່ອຂົນສົ່ງສິນຄ້າຈາກຕົ້ນທາງໄປຫາປາຍທາງ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ສິນຄ້າຢູ່ໃນສະພາບເດີມ, ບໍ່ໃຫ້ ຕົກຮ່ຍ ເສຍຫາຍ. ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າ ຫຼື ຜູ້ຮັບສິນຄ້າ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຂົນສົ່ງ ໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຕາມສັນຍາ.

ມາດຕາ 21 ໃບນຳສົ່ງສິນຄ້າ

ໃບນຳສົ່ງສິນຄ້າ ແມ່ນ ໃບອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ ທີ່ອອກໂດຍຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າ ຕ້ອງປະກອບໃບນຳສົ່ງສິນຄ້າ ຕິດໄປພ້ອມກັບເຮືອຂົນສົ່ງສິນຄ້າແຕ່ລະຖ້ຽວ.

ມາດຕາ 22 ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາຂົນສົ່ງສິນຄ້າ

ສັນຍາຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະເພດ, ປະລິມານ, ບໍລິມາດ, ນ້ຳໜັກ ແລະ ລັກສະນະ ຂອງສິນຄ້າ;
2. ຕົ້ນທາງ ແລະ ຊື່ຜູ້ສົ່ງ;
3. ປາຍທາງ ແລະ ຊື່ຜູ້ຮັບ;
4. ການ ບັນຈຸ, ຫຸ້ມຫໍ່, ເກັບຮັກສາ ແລະ ຄ່ຽນຖ່າຍ;
5. ລາຄາ ແລະ ວິທີການຂົນສົ່ງ;

6. ວັນ ແລະ ເວລາ ສິ່ງມອບ;
7. ການປະກັນໄພ;
8. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ຈຳເປັນ.

ສຳລັບການຂົນສົ່ງສິນຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາກ່ຽວກັບການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 23 ສິດ, ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ

ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບ ຫຼື ທວງ ເອົາຄ່າຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຕາມສັນຍາ;
2. ປະຕິເສດຮັບເອົາສິນຄ້າທີ່ເກືອດຫ້າມ ຫຼື ສິນຄ້າຜິດກົດໝາຍ;
3. ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ຈຳເປັນກ່ຽວກັບສິນຄ້າ;
4. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ມີ ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຂົນສົ່ງສິນຄ້າໄປເຖິງຈຸດໝາຍປາຍທາງ ຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ສັນຍາ;
2. ປົກປັກຮັກສາສິນຄ້າໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບເດີມ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຕົກເຮ່ຍເສຍຫາຍ;
3. ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງເຮືອ ຫຼື ການບໍລິການຂອງຕົນ;
4. ເຮັດປະກັນໄພການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຕາມກົດໝາຍ;
5. ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການຂົນສົ່ງຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ;
6. ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າຢ່າງຮີບດ່ວນ ໃນກໍລະນີຜູ້ຮັບສິນຄ້າບໍ່ມາຮັບເອົາ ຫຼື ປະຕິເສດຮັບເອົາສິນຄ້ານັ້ນ;
7. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ເສຍພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
9. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດໃນການກວດກາການຂົນສົ່ງຂອງຕົນ;
10. ປະຕິບັດພັນທະ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 24 ສິດ, ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າ

ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມສິນຄ້າຂອງຕົນ ຈາກຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ ສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບສິນຄ້າ;
2. ທວງເອົາຄ່າເສຍຫາຍ ໃນກໍລະນີສິນຄ້າທີ່ສົ່ງນັ້ນ ເປ່ເຜ, ເສຍຫາຍ, ສູນຫາຍ ຫຼື ຊັກຊ້າ;
3. ບໍ່ຈ່າຍຄ່າຂົນສົ່ງ ຍ້ອນການສົ່ງມອບສິນຄ້າຊັກຊ້າ ທີ່ສ້າງຄວາມອັບປະໂຫຍດແກ່ຕົນ ຫຼື ຍ້ອນບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ;

4. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າ ມີ ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຈ່າຍຄ່າຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຕາມສັນຍາ;
2. ມອບໃບນຳສົ່ງສິນຄ້າໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ;
3. ແຈ້ງປະເພດ, ລັກສະນະຂອງສິນຄ້າ, ຈຳນວນຫີບຫໍ່, ນ້ຳໜັກ, ປະລິມານ ລວມທັງສິນຄ້າອັນຕະລາຍ, ແຕກງ່າຍ, ເສື້ອມຄຸນ ຫຼື ເນົ່າເປື້ອຍໄວ ໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ;
4. ຫຸ້ມຫໍ່ສິນຄ້າ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ;
5. ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ໃນກໍລະນີບໍ່ແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສິນຄ້າ ຕາມສັນຍາ;

6. ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງຮີບດ່ວນ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບຄ່າຝາກສາງ ຫຼື ຄ່າຂົນສົ່ງສິນຄ້າກັບຄືນ ໃນກໍລະນີຜູ້ຮັບສິນຄ້າ ບໍ່ມາຮັບເອົາ ຫຼື ປະຕິເສດຮັບເອົາສິນຄ້ານັ້ນ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບແຈ້ງຈາກຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ ສິນຄ້າ;

7. ປະຕິບັດພັນທະ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 25 ສິດ, ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຮັບສິນຄ້າ

ຜູ້ຮັບສິນຄ້າ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມສິນຄ້າ ຈາກຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ ຫຼື ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າ;
2. ທວງເອົາການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມສັນຍາ, ກົດໝາຍ ໃນກໍລະນີສິນຄ້າທີ່ສົ່ງນັ້ນ ເປເຜ, ເສຍຫາຍ ຫຼື ສູນເສຍ;
3. ບໍ່ຮັບເອົາສິນຄ້າ ແລະ ບໍ່ຈ່າຍຄ່າຂົນສົ່ງ ຍ້ອນການສົ່ງມອບສິນຄ້າຊັກຊ້າ ທີ່ສ້າງຄວາມອັບປະ ໂຫຍດແກ່ຕົນ ຫຼື ຍ້ອນບໍ່ປະຕິບັດສັນຍາ;

4. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ຮັບສິນຄ້າ ມີ ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຈ່າຍຄ່າຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຕາມສັນຍາ;
2. ກວດຮັບເອົາສິນຄ້າຕາມລາຍການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບນຳສົ່ງສິນຄ້າ;
3. ແຈ້ງຜົນເສຍຫາຍ ຫຼື ສູນຫາຍ ຂອງສິນຄ້າເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແກ່ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ ສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າ ພາຍໃນເວລາ ເຈັດວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບສິນຄ້າເປັນຕົ້ນໄປ ພ້ອມທັງ ເຮັດບົດບັນທຶກກັບຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ;

4. ປະຕິບັດພັນທະ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 4 ການຈັດສົ່ງສິນຄ້າທາງນໍ້າ

ມາດຕາ 26 ການຈັດສົ່ງສິນຄ້າທາງນໍ້າ

ການຈັດສົ່ງສິນຄ້າ ແມ່ນ ການເຕົ້າໂຮມ, ບັນຈຸ, ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ປະກອບເອກະສານຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ເພື່ອເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າຈາກຕົ້ນທາງໄປຫາປາຍທາງ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 27 ສິດ, ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຜູ້ຈັດສົ່ງສິນຄ້າ

ຜູ້ຈັດສົ່ງສິນຄ້າ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດສັນຍາກັບເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນການ ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ;
2. ຮັບ ແລະ ກວດກາສິນຄ້າ;
3. ຮັບຄ່າບໍລິການຈັດສົ່ງສິນຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ;
4. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ຈັດສົ່ງສິນຄ້າ ມີ ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ເຕົ້າໂຮມ, ຫຸ້ມຫໍ່, ບັນຈຸ ແລະ ມອບສິນຄ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ;
2. ຈ່າຍຄ່າບໍລິການຂົນສົ່ງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຕາມສັນຍາ;
3. ປະກອບເອກະສານນຳສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສິນຄ້າ;

4. ຕິດເຄື່ອງໝາຍ, ໃສ່ເລກລຳດັບ, ແຈ້ງນ້ຳໜັກ, ບໍລິມາດ ແລະ ປະລິມານ;
5. ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຂອງໃບນຳສິ່ງສິນຄ້າ;
6. ຮັບປະກັນການຈັດສິ່ງສິນຄ້າ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມຈຳນວນທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ສິນຄ້າຕົກເຮ່ຍ ເສຍຫາຍ ຫຼື ເສຍຄຸນນະພາບຍ້ອນການ ບັນຈຸ, ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ເກັບຮັກສາ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ສິນຄ້າໄປເຖິງຈຸດ ໝາຍປາຍທາງ ຕາມກຳນົດເວລາ;
7. ຮັບຜິດຊອບຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິນຄ້າ ຍ້ອນຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ;
8. ປະຕິບັດຜັນທະ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 5 ເຂດໂລຊິດສະຕິກທາງນ້ຳ

ມາດຕາ 28 ເຂດໂລຊິດສະຕິກທາງນ້ຳ

ເຂດໂລຊິດສະຕິກ ແມ່ນ ເຂດຈັດສັນສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການ ເຕົ້າໂຮມ, ຄ່ຽນຖ່າຍ, ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ເກັບມ້ຽນ ສິນຄ້າ, ວັດຖຸ ແລະ ສິ່ງຂອງ ຢູ່ໃນທ່າເຮືອ ແລະ ຈັດສິ່ງສິນຄ້າ ໄປເຖິງປາຍທາງ ຕາມ ເປົ້າໝາຍຂອງການຂົນສົ່ງ.

ການສ້າງຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງເຂດໂລຊິດສະຕິກທາງນ້ຳ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 29 ສິດ, ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຜູ້ພັດທະນາເຂດໂລຊິດສະຕິກ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດໂລຊິດສະຕິກ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກຈາກລັດ ໃນການພັດທະນາເຂດໂລຊິດສະຕິກ ທາງນ້ຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຈາກການລົງທຶນພັດທະນາເຂດໂລຊິດ ສະຕິກທາງນ້ຳ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບໂລຊິດສະຕິກ ຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພັດທະນາເຂດ ໂລຊິດສະຕິກຂອງຕົນໃຫ້ທັນສະໄໝ;
4. ຄັດເລືອກ ແລະ ເຮັດສັນຍາດຳເນີນທຸລະກິດ ກັບຜູ້ລົງທຶນດຳເນີນກິດຈະການໃນເຂດໂລຊິດ ສະຕິກ;
5. ເກັບຄ່າເຊົ່າ ແລະ ບໍລິການ ຈາກຜູ້ລົງທຶນດຳເນີນກິດຈະການໃນເຂດໂລຊິດສະຕິກຂອງຕົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
6. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມອາຍຸສຳປະທານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ;
7. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ພັດທະນາຢູ່ເຂດໂລຊິດສະຕິກທາງນ້ຳ ເປັນຕົ້ນ ອາຄານ, ສິ່ງປຸກສ້າງ, ພາຫະນະກົນຈັກ;
8. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ພັດທະນາເຂດໂລຊິດສະຕິກທາງນ້ຳ ມີ ຜັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມສັນຍາພັດທະນາ, ແຜນແມ່ບົດພັດທະນາ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ ເຕັກນິກ, ບົດ ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

2. ເສຍ ພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ສັນຍາ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ປອດໄພ, ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ພ້ອມທັງເອົາໃຈໃສ່ປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
4. ນໍາໃຊ້, ພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານ ພາຍໃນ;
5. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
6. ປະຕິບັດພັນທະ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 6 **ອຸຕໍ່ເຮືອ**

ມາດຕາ 30 ອຸຕໍ່ເຮືອ

ອຸຕໍ່ເຮືອ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ບໍລິການ ຕໍ່ເຮືອ, ສ້ອມແປງ, ດັດແປງ ຫຼື ຕໍ່ເຕີມ ເຮືອ ພ້ອມທັງຕິດຕັ້ງ ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນເຕັກນິກກ່ຽວກັບການເດີນເຮືອ.

ມາດຕາ 31 ສິດ, ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການອຸຕໍ່ເຮືອ

ຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການອຸຕໍ່ເຮືອ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກຈາກລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາ ຈາກການລົງທຶນພັດທະນາອຸຕໍ່ເຮືອ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ເຮັດສັນຍາກັບເຈົ້າຂອງເຮືອ ຫຼື ຕົວແທນ;
4. ຂໍອະນຸຍາດຕໍ່ເຮືອ ແຕ່ລະລໍານໍາຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ;
5. ເກັບຄ່າບໍລິການຕໍ່ເຮືອ ຫຼື ສ້ອມແປງເຮືອ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໃນສັນຍາ;
6. ນໍາໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການອຸຕໍ່ເຮືອ ມີ ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ ເຕັກນິກ, ບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ເສຍ ພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ, ຄ່າທໍານຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຢ່າງຄົບຖ້ວນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ລາຍງານການ ສ້ອມແປງ, ດັດແປງ ຫຼື ຕໍ່ເຕີມ ເຮືອ ໃຫ້ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ;
4. ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມສວຍງາມ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ຕາມການອອກແບບ ຫຼື ສ້ອມແປງເຮືອ;
5. ນໍາໃຊ້, ພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານ ພາຍໃນ;
6. ປະກອບເອກະສານກ່ຽວກັບເຮືອ ເປັນຕົ້ນ ໃບຢັ້ງຢືນການຕໍ່ເຮືອ, ໃບຢັ້ງຢືນວັດຖຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມື ທີ່ປະກອບໃນເຮືອ;

7. ຈ່າຍຄ່າ ເປ່ເຜ, ເສຍຫາຍ ຍ້ອນການບໍລິການຂອງຕົນ;
8. ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ປະຕິບັດພັນທະ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 7 ການເຊົ່າເຮືອ

ມາດຕາ 32 ການເຊົ່າເຮືອ

ການເຊົ່າເຮືອ ແມ່ນ ການຕົກລົງຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ໃນການມອບເຮືອທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນ ໃຫ້ຜູ້ເຊົ່າ ນຳໃຊ້ຊົ່ວຄາວ ຫຼື ໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງໂດຍ ຖືກຕ້ອງຕາມຄຸນລັກສະນະຂອງເຮືອ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສັນຍາ.

ມາດຕາ 33 ສິດ, ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າເຮືອ

ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າເຮືອ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດສັນຍາກັບຜູ້ເຊົ່າ;
2. ເກັບຄ່າເຊົ່າຕາມສັນຍາ;
3. ກວດກາສະພາບເຮືອ ພາຍຫຼັງຜູ້ເຊົ່າ ສິ່ງເຮືອຄືນ;
4. ທວງເອົາຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຜູ້ເຊົ່າ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າເຮືອ ມີ ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ມອບເຮືອໃຫ້ຜູ້ເຊົ່າຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນມາດຕະຖານ ເຕັກນິກ ແລະ ເອກະສານກ່ຽວກັບເຮືອ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ;
2. ແຈ້ງສະພາບຈຸດພິເສດ ຂອງເຮືອໃຫ້ຜູ້ເຊົ່າ;
3. ປະກັນໄພເຮືອ ຕາມກົດໝາຍ;
4. ເສຍອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຢ່າງຄົບຖ້ວນຕາມກົດໝາຍ;
5. ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນສະພາບເຕັກນິກຂອງເຮືອບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ຄວາມຊັກຊ້າ ໃນການມອບເຮືອໃຫ້ຜູ້ເຊົ່າ;
6. ປະຕິບັດພັນທະ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 34 ສິດ, ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ເຊົ່າເຮືອ

ຜູ້ເຊົ່າເຮືອ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດສັນຍາກັບຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ;
2. ຮັບເອົາເຮືອ, ກວດກາສະພາບເຕັກນິກຂອງເຮືອ, ເອກະສານກ່ຽວກັບເຮືອ;
3. ທວງເອົາຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ;
4. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ເຊົ່າເຮືອ ມີ ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຈ່າຍຄ່າເຊົ່າເຮືອ ແລະ ນຳໃຊ້ເຮືອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຄຸນລັກສະນະຂອງເຮືອ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສັນຍາ;
2. ປົກປັກຮັກສາເຮືອໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ;
3. ສົ່ງມອບເຮືອ, ເອກະສານກ່ຽວກັບເຮືອ ຄົນແກ່ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ;
4. ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນການກະທຳຂອງຕົນ ແລະ ຄວາມຊັກຊ້າ ໃນການສົ່ງມອບເຮືອຄົນແກ່ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ;
5. ປະຕິບັດຜັນທະ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ III

ເຮືອ

ໜວດທີ 1

ປະເພດ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງເຮືອ

ມາດຕາ 35 ປະເພດຂອງເຮືອ

ເຮືອ ມີ ສິບປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮືອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ;
2. ເຮືອຂົນສົ່ງສິນຄ້າ;
3. ເຮືອວິສະວະກຳ;
4. ເຮືອວິຊາສະເພາະຈຳເພາະ;
5. ເຮືອສຳລານ ແລະ ກິລາ;
6. ເຮືອປະມົງ;
7. ເຮືອຊຸດຄົ້ນ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຫິນ ແຮ່, ຊາຍ;
8. ເຮືອບັກ;
9. ເຮືອລາກແກ່;
10. ເຮືອແຝ.

ມາດຕາ 36 ຂະໜາດຂອງເຮືອ

ເຮືອແບ່ງອອກເປັນ ສາມຂະໜາດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮືອຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນ ເຮືອທີ່ມີປ່ອນນັ່ງຂອງຜູ້ໂດຍສານ ລວມທັງພະນັກງານປະຈຳເຮືອ ຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ປ່ອນນັ່ງ ຫຼື ເຮືອ ທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມ ຫຼາຍກວ່າ ສາມຮ້ອຍໂຕນ;
2. ເຮືອຂະໜາດກາງ ແມ່ນ ເຮືອທີ່ມີປ່ອນນັ່ງຂອງຜູ້ໂດຍສານ ລວມທັງພະນັກງານປະຈຳເຮືອ ແຕ່ ສິບຫ້າ ຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ປ່ອນນັ່ງ ຫຼື ເຮືອ ທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມ ແຕ່ ຫ້າສິບ ຫາ ສາມຮ້ອຍໂຕນ;
3. ເຮືອຂະໜາດນ້ອຍ ແມ່ນ ເຮືອທີ່ມີປ່ອນນັ່ງຂອງຜູ້ໂດຍສານ ລວມທັງພະນັກງານປະຈຳເຮືອ ໜ້ອຍກວ່າ ສິບຫ້າ ປ່ອນນັ່ງ ຫຼື ເຮືອ ທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມ ຕໍ່າກວ່າ ຫ້າສິບໂຕນ.

ໝວດທີ 2
ການກວດກາເຕັກນິກເຮືອ

ມາດຕາ 37 ການກວດກາເຕັກນິກເຮືອ

ການກວດກາເຕັກນິກເຮືອ ໃຫ້ກວດກາຕາມລາຍການ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງສ້າງ, ຂະໜາດ ແລະ ນໍ້າໜັກ;
2. ລະບົບ ບັນຊາ, ຂັບເຄື່ອນ ແລະ ການສື່ສານ;
3. ລະບົບ ເຄື່ອງຈັກ, ຄວາມແຮງ ແລະ ໄຟຟ້າ;
4. ລະບົບປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ;
5. ການ ສ້ອມແປງ, ດັດແປງ ແລະ ຕໍ່ເຕີມ ໂຄງສ້າງ, ຮຸບຮ່າງ ແລະ ເຕັກນິກ;
6. ລາຍການອື່ນທີ່ຈໍາເປັນ.

ສໍາລັບມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ຄວາມແຮງຂອງເຄື່ອງຈັກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 38 ວິທີການກວດກາເຕັກນິກເຮືອ

ວິທີການກວດກາເຕັກນິກເຮືອ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່ອນການຂຶ້ນທະບຽນ;
2. ໃນຮອບວຽນ ໜຶ່ງ ປີ;
3. ໃນຮອບວຽນ ຫ້າ ປີ.

ໃນກໍລະນີເຮືອ ເປ່ເຟ, ຊຸດໂຊມ ຫຼື ເສຍຫາຍໜັກ ຕ້ອງນໍາເຮືອຂຶ້ນກວດກາຢູ່ອຸ່ແຫ້ງ ເພື່ອສ້ອມແປງ ເຮືອໃຫ້ກັບຄືນສຸ່ສະພາບເດີມ.

ສໍາລັບຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການ ກວດກາເຕັກນິກເຮືອ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 39 ການກວດກາເຕັກນິກເຮືອຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ເຮືອທີ່ມີມາດຕະຖານເຕັກນິກສູງ

ການກວດກາເຕັກນິກເຮືອຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ເຮືອທີ່ມີມາດຕະຖານເຕັກນິກສູງ ສາມາດວ່າຈ້າງ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີປະສິບການ, ຊຳນານງານ ແລະ ຊ່ຽວຊານພິເສດ ເພື່ອດຳເນີນ ການກວດກາເຕັກນິກເຮືອດັ່ງກ່າວ. ຜູ້ກວດກາ ຕ້ອງອອກໃບຢັ້ງຢືນການກວດກາ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ຂະແໜງ ການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ຜູ້ກວດກາ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຜົນການກວດກາຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 3
ການຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ

ມາດຕາ 40 ການຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ

ການຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ ແມ່ນ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນລະບົບຖານຂໍ້ມູນຂອງເຮືອ ໃນການຢັ້ງຢືນ ການເປັນກຳມະສິດຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອຕິດຕາມ ກວດກາການນໍາໃຊ້.

ເຮືອທຸກປະເພດ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ທີ່ນໍາໃຊ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຍົກເວັ້ນເຮືອຂອງກຳລັງ ປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 41 ເອກະສານປະກອບການຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານ ຍື່ນຕໍ່ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນ ຕາມແບບຝົມ;
2. ສໍາເນົາ ບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ສໍາມະໂນຄົວ ສໍາລັບບຸກຄົນ, ຂໍ້ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ສໍາລັບ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
3. ໃບຢັ້ງຢືນການ ຊື້ ຂາຍ;
4. ໃບຢັ້ງຢືນການກວດກາເຕັກນິກເຮືອ;
5. ໃບອະນຸຍາດນໍາເຂົ້າທາງດ້ານເຕັກນິກເຮືອ ຈາກຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ;
6. ໃບອະນຸຍາດນໍາເຂົ້າເຮືອ ຈາກຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
7. ໃບແຈ້ງພາສີ, ໃບຢັ້ງຢືນການເສຍພາສີ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີການຍົກເວັ້ນ ພາສີ, ອາກອນ.

ສໍາລັບເຮືອບໍລິຫານຂອງລັດ ຕ້ອງມີໃບສະເໜີຂຶ້ນທະບຽນເຮືອນໍາຂະແໜງການການເງິນ ແລະ ຂະແໜງ ການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສ່ວນເຮືອຂອງສໍານັກງານຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະ ສາກົນ ຕ້ອງມີໃບສະເໜີຈາກ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 42 ໃບທະບຽນເຮືອ

ໃບທະບຽນເຮືອ ແມ່ນ ເອກະສານຢັ້ງຢືນການຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ ທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານກ່ຽວກັບການເປັນເຈົ້າກຳມະສິດ, ສິດຄອບຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ເຮືອຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບການ.

ໃບທະບຽນເຮືອ ມີອາຍຸການນໍາໃຊ້ ຫ້າປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້.

ມາດຕາ 43 ທະບຽນເຮືອ

ທະບຽນເຮືອ ປະກອບດ້ວຍ ຕົວອັກສອນ ແລະ ຕົວເລກ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົວອັກສອນ ແມ່ນ ຊື່ຫຍໍ້ຂອງອົງການທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ ຕົວຢ່າງ ກົມທາງນໍ້າ (ກທນ), ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ນະຄອນຫຼວງ (ນຄ), ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງຫຼວງພະ ບາງ (ຫຼບ), ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເມືອງສີສັດຕະນາກ (ນຄ-ສນ);
2. ຕົວເລກ ມີ ສີ່ຕົວ ທີ່ນັບແຕ່ໜ້າເລກ 0001 ເຖິງ 9999.

ສ່ວນຂະໜາດ ຂອງຕົວອັກສອນ ແລະ ຕົວເລກທະບຽນເຮືອ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 44 ຊື່ເຮືອ

ເຮືອຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ຕ້ອງມີຊື່ ຊຶ່ງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງໄດ້ ກຳນົດໃນຄໍາຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ. ສໍາລັບເຮືອຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ຕ້ອງການມີຊື່ ກໍໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັນກັບເຮືອ ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່.

ສໍາລັບເຮືອ ທີ່ແລ່ນຢູ່ແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ ແລະ ແມ່ນໍ້າສາກົນ ຕ້ອງມີຊື່ເປັນພາສາ ລາວ ແລະ ອັງກິດ.

ມາດຕາ 45 ການຍົກຍ້າຍເຮືອ

ເຈົ້າຂອງເຮືອທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຍົກຍ້າຍເຮືອທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ ໄປຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ບ່ອນອື່ນ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານຂໍຍົກຍ້າຍເຮືອ ແລະ ສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ບ່ອນທີ່ເຮືອຂຶ້ນ ທະບຽນ, ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າດັ່ງກ່າວ ອອກໃບຍົກຍ້າຍ ພ້ອມທັງສໍານວນເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ ເຈົ້າຂອງເຮືອ ເພື່ອໄປຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ ຢູ່ບ່ອນໃໝ່.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຍ້າຍ ເຈົ້າຂອງເຮືອ ຕ້ອງໄປຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ ຢູ່ບ່ອນໃໝ່ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຍ້າຍເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 46 ການຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ ຂອງກຳລັງ ປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ເຮືອຂອງກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນນຳ ກະຊວງປ້ອງກັນ ປະເທດ ຫຼື ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 47 ການຄຸ້ມຄອງສຳນວນເອກະສານເຮືອ

ສຳນວນເອກະສານເຮືອ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນເຮືອແລ້ວ ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ ພາຍໃນເວລາ ສິບປີ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ສາມາດທຳລາຍໄດ້ ແຕ່ຂໍ້ມູນເອກະສານເຮືອ ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ໃນລະບົບຖານຂໍ້ມູນເອເລັກໂຕຣນິກ.

ມາດຕາ 48 ຖານຂໍ້ມູນການຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ

ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ການຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ ດ້ວຍລະບົບ ເອເລັກໂຕຣນິກ ເພື່ອເກັບກຳ, ສັງລວມ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບເຮືອທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມື ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ແລະ ວາງແຜນການພັດທະນາວຽກງານຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຍືນຍົງ.

ຖານຂໍ້ມູນການຂຶ້ນທະບຽນເຮືອ ມີເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວບຄຸມ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຮືອ ທັງພາຍໃນ ແລະ ລະຫວ່າງປະເທດ;
2. ເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ກ່ຽວກັບເຮືອ;
3. ຄຸ້ມຄອງມາດຕະຖານເຕັກນິກເຮືອ;
4. ກວດກາເຕັກນິກເຮືອ;
5. ເກັບກຳສະຖິຕິການເກີດອຸປະຕິເຫດ.

ໝວດທີ 4

ໃບອະນຸຍາດເດີນເຮືອ ແລະ ການປະກັນໄພເຮືອ

ມາດຕາ 49 ໃບອະນຸຍາດເດີນເຮືອ

ໃບອະນຸຍາດເດີນເຮືອ ແມ່ນ ໜັງສືຢັ້ງຢືນປະຈຳເຮືອແຕ່ລະລຳ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂົນສົ່ງ ຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ ມີຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງເຮືອ.

ເຮືອທີ່ໃຫ້ບໍລິການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ ຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດເດີນເຮືອ.

ມາດຕາ 50 ການອອກໃບອະນຸຍາດເດີນເຮືອ

ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຜູ້ອອກໃບອະນຸຍາດເດີນເຮືອ ໃຫ້ເຮືອທີ່ໄດ້ກວດກາ ເຕັກນິກ, ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ.

ໃບອະນຸຍາດເດີນເຮືອ ມີອາຍຸນຳໃຊ້ ໜຶ່ງປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້.

ມາດຕາ 51 ການປະກັນໄພເຮືອ

ເຮືອ ທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດໃຫ້ບໍລິການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ ທຸກປະເພດ, ທຸກຂະໜາດ ຕ້ອງມີປະກັນໄພ ຜູ້ໂດຍສານ, ສິນຄ້າ ແລະ ປະກັນໄພແບບບັງຄັບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ.

ໝວດທີ 5
ພະນັກງານປະຈຳເຮືອ

ມາດຕາ 52 ພະນັກງານປະຈຳເຮືອ

ເຮືອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານຂະໜາດໃຫຍ່ ມີພະນັກງານປະຈຳເຮືອ ດັ່ງນີ້:

1. ຫົວໜ້າຈຸເຮືອ;
2. ຜູ້ຂັບເຮືອ ຫຼື ນາຍທ້າຍເຮືອ;
3. ຊ່າງຈັກ;
4. ລູກເຮືອ.

ສຳລັບເຮືອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ເຮືອຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ແລະ ເຮືອປະເພດອື່ນ ມີພະນັກງານປະຈຳເຮືອ ຕາມລະບຽບການຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ມາດຕາ 53 ມາດຕະຖານຂອງພະນັກງານປະຈຳເຮືອ

ພະນັກງານປະຈຳເຮືອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຕ້ອງມີມາດຕະຖານລວມ ດັ່ງນີ້:

1. ມີປະກາສະນິຍະບັດ, ໃບຢັ້ງຢືນຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຢູ່ໃນເຮືອ ເປັນຕົ້ນ ໃບອະນຸຍາດຂັບເຮືອ, ຊ່າງຈັກ ແລະ ຊ່າງໄຟຟ້າເຮືອ;
2. ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຈາກແພດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສາມາດລອຍນໍ້າໄດ້ ແລະ ສາມາດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ໂດຍສານເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ ໃນກໍລະນີເກີດເຫດສຸກເສີນ;
3. ມີຄຸນສົມບັດ, ລະບຽບວິໄນ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ, ຈັນຍາບັນວິຊາຊີບ, ສັດຊື່, ມະນຸດສຳພັນດີ ແລະ ສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ.

ສຳລັບມາດຕະຖານສະເພາະຂອງພະນັກງານປະຈຳເຮືອ, ການສອບເສັງ ແລະ ການອອກໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ແກ່ພະນັກງານປະຈຳເຮືອ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 54 ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຫົວໜ້າຈຸເຮືອ

ຫົວໜ້າຈຸເຮືອ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມໃນການ ບັນຊາ ແລະ ຄວບຄຸມເຮືອ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ໃນເວລາເຮືອເຂົ້າ-ອອກ ຈາກທ່າເຮືອ, ເດີນເຮືອປ່ອນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ພ້ອມທັງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເຮືອ, ຜູ້ໂດຍສານ, ສິນຄ້າ ແລະ ລູກເຮືອ.

ມາດຕາ 55 ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຜູ້ຂັບເຮືອ ຫຼື ນາຍທ້າຍເຮືອ

ຜູ້ຂັບເຮືອ ຫຼື ນາຍທ້າຍເຮືອ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການບັນຊາ ແລະ ຄວບຄຸມເຮືອໄປຕາມເສັ້ນທາງການເດີນເຮືອ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳ ຂອງຫົວໜ້າຈຸເຮືອ.

ມາດຕາ 56 ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຊ່າງຈັກ

ຊ່າງຈັກ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການ ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາເຄື່ອງຈັກ, ລະບົບ ໄຟຟ້າ, ບັນຊາ, ຂັບເຄື່ອນ ໃຫ້ມີສະພາບໃຊ້ງານໄດ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 57 ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລູກເຮືອ

ລູກເຮືອ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການດູແລຄວາມ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສະອາດ, ສະດວກ ສະບາຍ, ປອດໄພ ແລະ ການບໍລິການອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຫົວໜ້າຈຸເຮືອ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ IV
ການຈະລາຈອນທາງນໍ້າ ແລະ ອຸປະຕິເຫດທາງນໍ້າ

ມາດຕາ 58 ການຈະລາຈອນທາງນໍ້າ

ການຈະລາຈອນທາງນໍ້າ ແມ່ນ ການເດີນເຮືອ ທຸກປະເພດ, ທຸກຂະໜາດ ຕາມຄອງເດີນເຮືອ ແລະ ຕາມແມ່ນໍ້າ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເຄື່ອງໝາຍການເດີນເຮືອ, ເດີນເບື້ອງຂວາມືຂອງຕົນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດຈະລາຈອນທາງນໍ້າ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ສໍາລັບເຮືອທີ່ເດີນຕາມແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ ຕ້ອງຕິດທຸງຊາດ ແລະ ແລ່ນເຮືອ ຕາມສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຈະລາຈອນທາງນໍ້າ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 59 ອຸປະຕິເຫດທາງນໍ້າ

ເມື່ອເກີດອຸປະຕິເຫດທາງນໍ້າບໍ່ຮ້າຍແຮງ ໃນເວລາເດີນເຮືອ ຫົວໜ້າຈຸເຮືອ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ທີ່ເໝາະສົມໃນການຄວບຄຸມສະພາບການ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາເບື້ອງຕົ້ນ.

ໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດຮ້າຍແຮງ ຫົວໜ້າຈຸເຮືອ ຕ້ອງມີມາດຕະການຊ່ວຍຜູ້ໂດຍສານ ຢ່າງທັນການ ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດ, ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ເຈົ້າຂອງເຮືອ ກ່ຽວກັບຈຸດທີ່ເກີດເຫດ, ສາເຫດ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍເບື້ອງຕົ້ນ ພ້ອມທັງຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ກູ້ໄພ.

ມາດຕາ 60 ເຮືອຄູ່ກໍລະນີ ແລະ ເຮືອທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບຈຸດເກີດອຸປະຕິເຫດ

ໃນກໍລະນີເຮືອຕໍາກັນ ຫົວໜ້າຈຸເຮືອຂອງເຮືອທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຫຼາຍ ຕ້ອງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ລູກເຮືອ, ເກັບກູ້ວັດຖຸສິ່ງຂອງຂອງເຮືອທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

ໃນກໍລະນີເຮືອອື່ນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ ຫາກໄດ້ພົບເຫັນເຮືອເກີດອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ໄດ້ຮັບແຈ້ງກ່ຽວກັບການເກີດອຸປະຕິເຫດ ຫົວໜ້າຈຸເຮືອ ຫຼື ເຈົ້າຂອງເຮືອນັ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຢ່າງຮີບດ່ວນ ແລະ ແຈ້ງສະພາບການເກີດອຸປະຕິເຫດ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ຢ່າງທັນການ.

ມາດຕາ 61 ການຊອກຄົ້ນ ແລະ ກູ້ໄພທາງນໍ້າ

ໃນກໍລະນີໄດ້ຮັບແຈ້ງກ່ຽວກັບອຸປະຕິເຫດທາງນໍ້າແລ້ວ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ຕ້ອງແຈ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໜ່ວຍງານຊອກຄົ້ນ ແລະ ກູ້ໄພ ໂດຍດ່ວນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ມາດຕະການຊ່ວຍເຫຼືອ ຢ່າງທັນການ.

ມາດຕາ 62 ການຢຸດເຊົາ ການຊອກຄົ້ນ ແລະ ກູ້ໄພ

ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຈໃນການຢຸດເຊົາ ການຊອກຄົ້ນ ແລະ ກູ້ໄພ ຕາມການສະເໜີຂອງໜ່ວຍງານຊອກຄົ້ນ ແລະ ກູ້ໄພ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນກໍລະນີສໍາເລັດ ຫຼື ບໍ່ສໍາເລັດ ເຖິງວ່າໄດ້ນໍາໃຊ້ທຸກວິທີທາງໃນການຊອກຄົ້ນ ແລະ ກູ້ໄພແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ພົບເຫັນ ໃຫ້ຖືວ່າເຮືອໄດ້ຫາຍສາບສູນ ນັບແຕ່ວັນປະກາດຢຸດເຊົາການຊອກຄົ້ນ ແລະ ກູ້ໄພ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 63 ການກອບກູ້ ແລະ ຍ້າຍຊາກເຮືອ

ການກອບກູ້ ແລະ ຍ້າຍຊາກເຮືອ ແມ່ນ ຂະບວນການໃນການກອບກູ້ເອົາ ເຮືອ, ສິນຄ້າ ແລະ ສິ່ງຂອງ ທີ່ເປ່ເຜ, ເສຍຫາຍ ຫຼື ສຸນຫາຍ ຢູ່ໃນເຮືອທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດຢ່າງທັນການ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ.

ເຈົ້າຂອງເຮືອ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການກອບກູ້ ແລະ ຍ້າຍຊາກເຮືອຂອງຕົນ ອອກຈາກຈຸດເກີດ ອຸປະຕິເຫດໃຫ້ໄວທີ່ສຸດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການເດີນເຮືອ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດທາງນໍ້າ. ໃນກໍລະນີ ເຈົ້າຂອງເຮືອ ບໍ່ດຳເນີນການກອບກູ້ ຫຼື ຍ້າຍຊາກເຮືອ ພາຍຫຼັງອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ໄດ້ແຈ້ງແລ້ວ ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ສາມາດກອບກູ້ ຫຼື ຍ້າຍຊາກເຮືອດັ່ງກ່າວ ໂດຍໃຫ້ເຈົ້າຂອງເຮືອ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການກອບກູ້ ແລະ ຍ້າຍຊາກເຮືອດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 64 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການ ຊອກຄົ້ນ ແລະ ກູ້ໄພ

ເຈົ້າຂອງເຮືອ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຊອກຄົ້ນ ແລະ ກູ້ໄພ ລວມທັງການເຄື່ອນຍ້າຍ ຜູ້ລອດຊີວິດ, ຜູ້ເສຍຊີວິດ, ຊາກເຮືອ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ພາຫະນະ ຈາກສະຖານທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດ ຕາມການ ເຫັນດີຂອງໜ່ວຍງານຊອກຄົ້ນ ແລະ ກູ້ໄພ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

**ພາກທີ V
ເຂດສະຫງວນທາງນໍ້າ**

ມາດຕາ 65 ເຂດສະຫງວນທາງນໍ້າ

ເຂດສະຫງວນທາງນໍ້າ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ ໜ້າດິນ, ໃຕ້ດິນ, ໜ້ານໍ້າ, ເທິງໜ້ານໍ້າ ແລະ ດິນຜືນນໍ້າ ທີ່ສະ ຫງວນໄວ້ ສຳລັບການ ຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ, ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແລະ ຊອກຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ມີການ ກໍ່ສ້າງ, ປຸກສ້າງ ຫຼື ດຳເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ໂດຍສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 66 ເຂດສະຫງວນທາງນໍ້າຢູ່ໜ້າດິນ

ເຂດສະຫງວນທາງນໍ້າຢູ່ໜ້າດິນ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ສະຫງວນໄວ້ ນັບຈາກແຄມຕາຝັ່ງເຂົ້າໄປໃນເຂດທີ່ດິນ ເບື້ອງໃນ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມສິບຫ້າແມັດ ສຳລັບແມ່ນໍ້າຂອງ ແລະ ຊາວຫ້າແມັດ ສຳລັບແມ່ນໍ້າອື່ນ ເພື່ອກໍ່ສ້າງໂຄງ ລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແລະ ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ.

ການກຳນົດພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ອີງຕາມຄວາມຈຳເປັນ ຂອງມາດຕະຖານເຕັກນິກ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມ ປອດໄພ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ.

ໃນກໍລະນີ ມີພື້ນທີ່ຈຳກັດໃນເຂດຊຸມຊົນໜ້າແໜ້ນ, ແຫຼ່ງວັດຖຸບູຮານ, ສະຖານທີ່ສຳຄັນທາງດ້ານ ປະຫວັດສາດ ແລະ ເຂດອະນຸລັກນັ້ນ ພື້ນທີ່ເຂດສະຫງວນທາງນໍ້າຢູ່ໜ້າດິນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 67 ເຂດສະຫງວນໃຕ້ດິນ

ເຂດສະຫງວນໃຕ້ດິນ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ສະຫງວນຈາກໜ້າດິນເລິກລົງໄປຕາມເຂດສະຫງວນໜ້າດິນ ເພື່ອປ້ອງກັນຕາຝັ່ງເຊາະ, ເຈື້ອນ, ຍຸບ ຫຼື ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ.

ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນກໍ່ສ້າງກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ການວາງທໍ່ນໍ້າປະປາ, ທໍ່ລະບາຍນໍ້າ, ທໍ່ສາຍ ໄຟຝ້າ, ທໍ່ສົ່ງອາຍແກັສ ແລະ ອື່ນໆ ຢູ່ໃຕ້ດິນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ມາດຕາ 68 ເຂດສະຫງວນຢູໜ້ານ້ຳ

ເຂດສະຫງວນຢູໜ້ານ້ຳ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ນັບຈາກແຄມຕາຝັ່ງອອກໄປກາງແມ່ນ້ຳ ຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງຮ້ອຍແມັດ ສຳລັບແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ສອງສ່ວນຫ້າ ຂອງຄວາມກວ້າງຂອງແມ່ນ້ຳ ສຳລັບແມ່ນ້ຳອື່ນ.

ມາດຕາ 69 ເຂດສະຫງວນຢູເທິງໜ້ານ້ຳ

ເຂດສະຫງວນຢູເທິງໜ້ານ້ຳ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ສະຫງວນໄວ້ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງການເດີນເຮືອ ນັບຈາກ ລະດັບໜ້ານ້ຳສູງສຸດ ດັ່ງນີ້:

1. ຊາວແມັດຂຶ້ນໄປ ຫາ ຈຸດໂຕ່ງຕໍ່າສຸດຂອງສາຍໄຟແຮງສູງ ສຳລັບຂ້າມແມ່ນ້ຳ;
2. ສິບແມັດຂຶ້ນໄປ ຫາ ຈຸດຕໍ່າສຸດຂອງຂາງຂົວຂ້າມແມ່ນ້ຳຂອງ;
3. ລວງສູງ ຫາ ຈຸດຕໍ່າສຸດຂອງຂາງຂົວຂ້າມແມ່ນ້ຳອື່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງ ການອອກແບບຂົວ.

ມາດຕາ 70 ເຂດສະຫງວນຢູດິນພື້ນນ້ຳ

ເຂດສະຫງວນຢູດິນພື້ນນ້ຳ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ສະຫງວນນັບຈາກດິນທີ່ຢູ່ພື້ນນ້ຳລົງໄປ ຢ່າງໜ້ອຍ ສອງແມັດ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄອງເດີນເຮືອ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເດີນເຮືອ.

ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນກໍ່ສ້າງກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ການວາງ ທໍ່, ສາຍກາບໄຟຝ້າ, ສາຍໂທລະ ຄົມມະນາຄົມ, ການສື່ສານ ລອດດິນພື້ນນ້ຳ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ມາດຕາ 71 ການຄຸ້ມຄອງເຂດສະຫງວນທາງນ້ຳ

ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງເຂດສະຫງວນທາງນ້ຳ ດ້ວຍການສຳຫຼວດ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍຂອບເຂດສະຫງວນທາງນ້ຳ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ຈົດທະບຽນເປັນເຂດສະຫງວນທາງນ້ຳ ແລ້ວປົກປັກຮັກສາ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ໃຫ້ມີ ປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ.

ພາກທີ VI

ກິດຈະການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນ້ຳ

ມາດຕາ 72 ກິດຈະການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນ້ຳ

- ກິດຈະການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນ້ຳ ມີ ດັ່ງນີ້:
1. ການວາງແຜນພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນ້ຳ;
 2. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ;
 3. ການສຳຫຼວດ, ອອກແບບໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ;
 4. ການສະໜອງພື້ນທີ່ ແລະ ການເວນຄືນທີ່ດິນ ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ;
 5. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ;
 6. ການຄວບຄຸມໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ;
 7. ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ລາຄາຫົວໜ່ວຍ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ.

ໝວດທີ 1
ການວາງແຜນພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ

ມາດຕາ 73 ການວາງແຜນພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ

ການວາງແຜນພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແມ່ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວິໄຈ ເພື່ອກຳນົດຍຸດທະສາດການທາງນໍ້າ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

**ມາດຕາ 74 ການອະນຸມັດໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ
ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ**

ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ທີ່ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ລວມທັງໂຄງການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຜ່ານຂະບວນການປະເມີນຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ໄດ້ຮັບຮອງ.

ໝວດທີ 2
**ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງ ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ,
ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ**

ມາດຕາ 75 ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້

ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງ ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແມ່ນ ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວິໄຈ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການເງິນ, ແຮງງານ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນປະສິດທິຜົນຂອງການລົງທຶນ ໂດຍອີງຕາມ ປະເພດ, ລັກສະນະ ແລະ ຂະໜາດຂອງໂຄງການ.

ມາດຕາ 76 ຄາດໝາຍຕົ້ນຕໍຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້

ຄາດໝາຍຕົ້ນຕໍຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງ ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງຊາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໂຄງການ;
2. ມູນຄ່າ ແລະ ອາຍຸການນຳໃຊ້ຂອງໂຄງການ;
3. ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ສັງຄົມ;
4. ຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ເກີດຈາກໂຄງການ;
5. ແຜນການດຳເນີນງານ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ.

ມາດຕາ 77 ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງ ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແມ່ນບົດວິພາກທາງດ້ານ ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງໂຄງການລວມທັງຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 78 ເນື້ອໃນຂອງບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາທາງດ້ານ ນະໂຍບາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
2. ສຶກສາທາງດ້ານ ການເງິນ ແລະ ອັດຕາຕອບແທນຂອງການລົງທຶນ;
3. ສຶກສາກ່ຽວກັບ ຂະໜາດຂອງໂຄງການ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງທາງດ້ານ ພູມສາດ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງການ ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ບຸລະນະຮັກສາ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ຂອງໂຄງການໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ;
4. ສຶກສາກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານ ວັດສະດຸ, ອຸປະກອນ, ແຮງງານ, ການຝຶກອົບຮົມ ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ອື່ນໆ;
5. ສຶກສາກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ໃນການສ້າງຕັ້ງຄະນະຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂຄງການສຳເລັດຜົນ ເປັນຢ່າງດີ;
6. ສຶກສາກ່ຽວກັບກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໂຄງການ ເປັນຕົ້ນ ການກະຈາຍລາຍໄດ້ ແລະ ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ລວມທັງສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານ, ທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາໃໝ່, ປົກປັກຮັກສາ ວັດທະນະທຳ ທີ່ເປັນມໍຣະດົກອັນລ້ຳຄ່າ ຂອງເຜົ່າຊົນ;
7. ສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ລວມທັງມີມາດຕະການປ້ອງກັນຜົນກະທົບທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 79 ການຮັບຮອງບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງ ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຕາມແຕ່ລະປະເພດ, ລັກສະນະ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງໂຄງການ.

ສຳລັບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ຝຶກຈາລະນາບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອຈັດເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ.

ໜວດທີ 3

ການ ສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ

ມາດຕາ 80 ການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ

ການສຳຫຼວດໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແມ່ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນລະອຽດທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ, ເຕັກນິກ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອກຽມພ້ອມໃຫ້ແກ່ການອອກແບບ.

ການອອກແບບໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແມ່ນ ການສ້າງແຜນຜັງລະອຽດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ບົນພື້ນຖານການວິໄຈຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການສຳຫຼວດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ການສ້າງແຜນຜັງວິສະວະກຳ, ແຜນຜັງເຕັກນິກຄົບຊຸດ, ກຳນົດໝາຍນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ການປະເມີນມູນຄ່າ ແລະ ກຳນົດເວລາການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ.

ທຸກໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ຕ້ອງມີການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ແລະ ປະເມີນມູນຄ່າໂຄງການ.

ມາດຕາ 81 ຂັ້ນຕອນການສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ

ການສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ສໍາຫຼວດ, ເກັບກຳ ແລະ ວິໄຈຂໍ້ມູນ;
2. ອອກແບບເບື້ອງຕົ້ນ, ປະເມີນມູນຄ່າແບບລວມ;
3. ອອກແບບພື້ນຖານ;
4. ອອກແບບລະອຽດ, ປະເມີນມູນຄ່າໂຄງການ;
5. ກະກຽມເອກະສານປະມຸນໂຄງການ.

ມາດຕາ 82 ຄາດໝາຍຕົ້ນຕໍການສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ

ການສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນຄາດໝາຍຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມຊັດເຈນ, ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກຂອງໂຄງການ ພ້ອມທັງສົ່ງເສີມການນໍາໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງພາຍໃນ;
3. ຮັບປະກັນການຄິດໄລ່ ບໍລິມາດ ແລະ ມູນຄ່າໂຄງການໃຫ້ໃກ້ຄຽງກັບມູນຄ່າຕົວຈິງທີ່ສຸດ ຢູ່ໃນຂອບເຂດ ຫຼຸດລົ້ນບໍ່ເກີນ ສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (15%);
4. ຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ;
5. ຮັບປະກັນການ ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ, ຊັບສິນສາທາລະນະ, ຄວາມປອດໄພທາງດ້ານ ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນ ຂອງບຸກຄົນ.

ມາດຕາ 83 ເນື້ອໃນການສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ

ການສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜົນການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສະພາບຕົວຈິງທາງດ້ານ ພູມສັນຖານ, ຊົນລະສາດ, ທໍລະນີສາດ, ອຸທິກກະສາດ, ສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ;
2. ແຜນຜັງສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ແຜນຜັງວິສະວະກຳ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ;
3. ການຄິດໄລ່ບໍລິມາດ ແລະ ການປະເມີນມູນຄ່າໂຄງການ;
4. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 84 ການຮັບຮອງເອກະສານການສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ

ເອກະສານການສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ປະກອບດ້ວຍ ແຜນຜັງສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ແຜນຜັງວິສະວະກຳ, ແຜນຜັງເຕັກນິກ ແລະ ແຜນແຕ້ມລະອຽດ.

ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງເອົາເອກະສານດັ່ງກ່າວທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ລວມທັງໃບປະເມີນມູນຄ່າ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານໂຄງການ.

ໝວດທີ 4
ການສະໜອງພື້ນທີ່ ແລະ ການເວນຄືນທີ່ດິນ
ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ

ມາດຕາ 85 ການສະໜອງພື້ນທີ່ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ

ການສະໜອງພື້ນທີ່ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ຍຸດທະສາດການທາງນໍ້າ, ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
2. ກຳນົດພື້ນທີ່ ແລະ ເວລາໃນການສະໜອງພື້ນທີ່ໂຄງການ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນດຳເນີນງານ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ສ້າງແຜນຊົດເຊີຍ, ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ມີຂໍ້ມູນຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ກ່ຽວກັບການສະໜອງພື້ນທີ່ ໃຫ້ສຳເລັດກ່ອນການເລີ່ມຕົ້ນໂຄງການ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
4. ຊົດເຊີຍ, ທົດແທນ ຄ່າເສຍຫາຍ, ດຳເນີນການຍົກຍ້າຍ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ສົ່ງກົດຂວາງ ໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ໂຄງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ສຳເລັດກ່ອນມອບພື້ນທີ່ໂຄງການ;
5. ມີຄະນະຮັບຜິດຊອບແກ້ໄຂການສະໜອງພື້ນທີ່ ໂດຍແມ່ນອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຫົວໜ້າ;
6. ສະໜອງພື້ນທີ່ໃຫ້ແກ່ໂຄງການ ເມື່ອຜູ້ທີ່ຖືກເວນຄືນທີ່ດິນ ໄດ້ຮັບຄ່າຊົດເຊີຍ, ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍແລ້ວ.

ມາດຕາ 86 ການເວນຄືນທີ່ດິນ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ເມື່ອລັດຕ້ອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ເພື່ອກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ລັດສາມາດເວນຄືນທີ່ດິນ, ຊົດເຊີຍ ແລະ ທົດແທນ ຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສິດນຳໃຊ້ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງ ຊາດ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ;
2. ຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ຖືກຍົກຍ້າຍທີ່ຢູ່ອາໄສ ມີລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ ດີກວ່າກ່ອນການຍົກຍ້າຍ ແລະ ໃຫ້ສຳເລັດກ່ອນການລົງມືໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມ ຍຸຕິທຳ, ສະເໝີພາບ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
4. ຮັບປະກັນການປະຕິບັດການ ຊົດເຊີຍ, ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ ເປັນຕົ້ນ ການລົງທຶນຂອງລັດ, ລັດຮ່ວມທຶນກັບເອກະຊົນ ແລະ ເອກະຊົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ. ສຳລັບການຊົດເຊີຍ, ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 5
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ

ມາດຕາ 87 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແມ່ນ ການດຳເນີນການສຶກສາຄວາມ ເປັນໄປໄດ້, ສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ແຜນດຳເນີນງານ, ງົບປະມານ, ມາດຕະຖານ

ເຕັກນິກ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ປອດໄພ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້ ຜ່ອມທັງປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 88 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການບຸລະນະຮັກສາ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການບຸລະນະຮັກສາໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແມ່ນ ການຕິດຕາມ ກວດກາ ສະພາບຂອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແລະ ວັດຖຸປະກອນຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນການໃຊ້ງານເປັນປົກກະຕິ, ສະດວກ, ປອດໄພ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ.

ການບຸລະນະຮັກສາໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການບຸລະນະຮັກສາຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນ ການຕິດຕາມກວດກາໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແລະ ວັດຖຸ ປະກອນຕ່າງໆ ເພື່ອບຸລະນະຮັກສາຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເປັນຕົ້ນ ການຕັດຫຍ້າ, ການອະນາໄມຮ່ອງລະບາຍນໍ້າ, ການປ່ຽນນໍ້າມັນເຄື່ອງ;
2. ການບຸລະນະຮັກສາຕາມກຳນົດ ແມ່ນ ການບຸລະນະຮັກສາຕາມຮອບວຽນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕາມ ມາດຕະຖານຂອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແລະ ວັດຖຸປະກອນແຕ່ລະປະເພດ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ປຶ້ມຄູ່ມື ເພື່ອຢຶດອາຍຸການນຳໃຊ້ ເປັນຕົ້ນ ປ່ຽນນໍ້າມັນເຄື່ອງ, ທາສີ, ປ່ຽນອຸປະກອນ.

ມາດຕາ 89 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການສ້ອມແປງ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແມ່ນ ການກວດກາສະພາບ ແລະ ສ້ອມແປງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ທີ່ເປ່ເສຍຫາຍໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກເດີມ.

ໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດ, ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ແລະ ການກະທຳຂອງຄົນ ທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ອັນໜັກໜ່ວງ ແລະ ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ, ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ຕ້ອງສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການສ້ອມແປງສຸກເສີນຢ່າງຮີບດ່ວນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້.

ມາດຕາ 90 ເງື່ອນໄຂກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ

ກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ເວນຄືນທີ່ດິນ, ຊົດເຊີຍ, ທິດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກກະທົບຈາກໂຄງການ;
2. ຄັດເລືອກທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ໂດຍຜ່ານການປະມຸນ ແລ້ວເຮັດສັນຍາຮັບເໝົາ ແລະ ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ;
3. ມີແຜນດຳເນີນງານຂອງແຕ່ລະໜ້າວຽກ ຢ່າງລະອຽດ;
4. ມີມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະດຳ ເນີນການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ;
5. ຕິດປ້າຍບອກຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໂຄງການ ເປັນຕົ້ນ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ຜູ້ອອກແບບ, ທີ່ປຶກສາ, ຜູ້ຮັບເໝົາ, ມູນຄ່າ, ວັນ, ເດືອນ, ປີ ເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ສຳເລັດໂຄງການ;
6. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນທີ່ຈຳເປັນ.

ໃນກໍລະນີ ຝົບວັດຖຸບູຮານທີ່ເປັນຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດ ຫຼື ແຮ່ທາດ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ໃນເວລາດຳເນີນ ການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຮູ້ ໂດຍທັນທີ.

ມາດຕາ 91 ການປ່ຽນແປງໜ້າວຽກຂອງໂຄງການ

ໃນເວລາດຳເນີນໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ຫາກມີສະພາບການທີ່ເປັນອຸປະສັກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງປ່ຽນແປງໜ້າວຽກນັ້ນ ຜູ້ຮັບໝົາ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເປັນຕົ້ນ ມີບັດຖຸບູຮານ, ແຮ່ທາດທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ, ນໍ້າໃຕ້ດິນ.

ທຸກການປ່ຽນແປງໜ້າວຽກຂອງໂຄງການ ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ການປະຢັດ, ຄວາມປອດໄພ, ປະສິດທິພາບ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ.

ການປ່ຽນແປງໜ້າວຽກຂອງໂຄງການ ທີ່ພົວພັນກັບເຕັກນິກທີ່ມີລັກສະນະສັບສົນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ. ໃນກໍລະນີດັດແກ້ມູນຄ່າຂອງໂຄງການ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ງົບປະມານ ແລະ ເວລາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 92 ການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງໂຄງການ

ທຸກສະໜາມ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ຜູ້ຮັບໝົາ ຕ້ອງມີມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ ສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ຜູ້ຢູ່ອາໄສໃກ້ຄຽງສະໜາມກໍ່ສ້າງ ດ້ວຍການປະກອບເຄື່ອງມື, ຕິດຕັ້ງວັດຖຸປະກອນ, ບ້າຍ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ສັນຍານເຕືອນໄພ.

**ໝວດທີ 6
ການຄວບຄຸມ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ
ແລະ ສ້ອມແປງ**

**ມາດຕາ 93 ການຄວບຄຸມໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ
ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ**

ການຄວບຄຸມໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ແມ່ນ ການຕິດຕາມ ກວດກາ ທາງດ້ານວິຊາການ ຂອງວິສະວະກອນທີ່ປຶກສາ ໃນຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ໃຫ້ສຳເລັດຕາມກຳນົດເວລາ, ງົບປະມານ ແລະ ສັນຍາ.

ການຄວບຄຸມໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຖືກຕ້ອງຕາມ ແຜນຜັງ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງທີ່ຮັບຮອງ;
2. ດຳເນີນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ, ຖ້າຫາກພົບເຫັນຂໍ້ຜິດພາດໃນເວລາດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ຜູ້ຄວບຄຸມໂຄງການ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ພ້ອມທັງສະເໜີວິທີການ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ທັນການ;
3. ສ້າງບົດບັນທຶກ, ບົດລາຍງານການຄວບຄຸມໂຄງການ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຊັດເຈນ ພ້ອມທັງເກັບຮັກສາເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄວ້ເປັນຢ່າງດີ.

ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ວ່າຈ້າງ ບຸກຄົນ, ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ທີ່ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສົບການທີ່ເໝາະສົມກັບ ໜ້າວຽກ, ປະເພດ, ຂະໜາດ ແລະ ລະດັບ ຂອງໂຄງການ ເພື່ອຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຄວບຄຸມໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ.

ມາດຕາ 94 ການຍິ່ງຍືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ

ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ ພາຍຫຼັງສໍາເລັດໂຄງການ. ຖ້າຫາກເຫັນວ່າໂຄງການດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຕາມ ການອອກແບບ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ, ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ເຈົ້າຂອງໂຄງການອອກໃບຍິ່ງຍືນຄວາມສໍາເລັດ ຂອງໂຄງການ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບເໝົາ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ.

ມາດຕາ 95 ການຄ້າປະກັນໂຄງການກໍ່ສ້າງ ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ

ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນໍ້າ ຕ້ອງມີໄລຍະຄ້າປະກັນ ແຕ່ ໜຶ່ງປີ ຫາ ສອງປີ ໂດຍເໝາະສົມກັບປະເພດ ແລະ ຂະໜາດໂຄງການ ຊຶ່ງເຈົ້າຂອງໂຄງການສາມາດຫັກ ເງິນຄ້າປະກັນໄວ້ ຫ້າ ຫາ ສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າໜ້າວຽກ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ຮັບຮອງ ຕາມທີ່ ໄດ້ຕົກລົງກັນໃນສັນຍາ.

ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດໄລຍະຄ້າປະກັນແລ້ວ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ວິສະວະກອນທີ່ປຶກສາ ຕ້ອງກວດກາ ທາງດ້ານເຕັກນິກຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ, ຖ້າຫາກໂຄງການຍັງຢູ່ໃນສະພາບດີ ແລະ ເປັນທີ່ຍອມຮັບ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ອອກເອກະສານຍິ່ງຍືນການມອບ-ຮັບຖາວອນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຖອນເງິນຄ້າປະກັນ.

ມາດຕາ 96 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກະກຽມໂຄງການ, ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການປະມຸນ ແລະ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ;
2. ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ແຜນການປະມຸນ, ເອກະສານປະມຸນ, ຜົນການປະມຸນ ແລະ ອະນຸມັດ ໃຫ້ເຊັນສັນຍາ ໃນການຄັດເລືອກເອົາ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ;
3. ຊີ້ນຳຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ໃຫ້ໄປຕາມແຜນດຳເນີນງານ, ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ງົບປະມານ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ;
4. ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາ ແຜນຜັງເຕັກນິກ, ແຜນແຕ້ມເຕັກນິກ ຂອງບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ລວມທັງສະເໜີດັດແກ້ແຜນຜັງ ແລະ ແຜນແຕ້ມດັ່ງກ່າວ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນກ່ຽວກັບງົບປະມານ, ເຕັກນິກ ແລະ ເວລາ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ;
5. ນຳສະເໜີການດັດແກ້, ໂຈະ, ອວ່າຍຫິນ ແລະ ຍົກເລີກໂຄງການ.

ເຈົ້າຂອງໂຄງການມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຊຳລະຄ່າ ບໍລິການ, ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໃຫ້ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ຕາມສັນຍາ.

ມາດຕາ 97 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ

ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຊ່ວຍຄະນະກຳມະການປະມຸນ ດຳເນີນການປະມຸນ ເອົາບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ;
2. ແຈ້ງ, ແນະນຳ ຫຼື ສັ່ງໂຈະຊົ່ວຄາວບາງໜ້າວຽກຂອງໂຄງການ ທີ່ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການໂດຍດ່ວນ;
3. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການດຳເນີນງານຂອງ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ;
4. ລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ;
5. ປະສານສົມທົບກັບທຸກພາກສ່ວນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃຫ້ສໍາເລັດຜົນ ເປັນຢ່າງດີ;

6. ເກັບມ້ຽນສໍາເນົາເອກະສານຂອງໂຄງການ ເຊັ່ນ ບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້, ຜົນການວິໄຈດົນ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ແຜນຜັງເຕັກນິກ, ແຜນແຕ້ມເຕັກນິກທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ, ແຜນແຕ້ມເຕັກນິກການກໍ່ສ້າງ ຕົວຈິງ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 98 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ

ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຄ່າຈ້າງ ໃນການຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງຕາມມູນຄ່າທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນສັນຍາ;
2. ບໍ່ຮັບຮອງເອົາໜ້າວຽກໃດໜຶ່ງ ຂອງຜູ້ຮັບເໝົາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຢ່າງທັນການ;
3. ກວດກາແຜນການ, ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ ແລະ ແນະນຳວິທີການໃຫ້ຜູ້ຮັບເໝົາ ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງ ຕາມແຜນຜັງເຕັກນິກ ແລະ ແຜນແຕ້ມເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ;
4. ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ສະຫຼຸບບໍລິມາດ ແຕ່ລະໜ້າວຽກຢ່າງລະອຽດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ໃຫ້ແກ່ການຊຳລະຄ່າກໍ່ສ້າງ;
5. ຊ່ວຍກະກຽມເອກະສານປະມຸນ, ຮ່າງສັນຍາຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ;
6. ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າຂອງວຽກ, ຂໍ້ສະດວກ, ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບັນຫາອື່ນ ຂອງໂຄງການໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
7. ຮັກສາ ແລະ ມອບສໍານວນເອກະສານຂອງໂຄງການ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ໃຫ້ແກ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 99 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ

ຜູ້ຮັບເໝົາ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີດັດແກ້ມູນຄ່າຂອງໂຄງການ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຕ້ອງດັດແກ້ແຜນຜັງ ແລະ ແຜນແຕ້ມເຕັກນິກ ໃນເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ;
2. ຮັບເອົາມູນຄ່າກໍ່ສ້າງຕາມບໍລິມາດຕົວຈິງ ທີ່ປະຕິບັດໄດ້ ແລະ ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ;
3. ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກໍ່ສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃຫ້ແທດເໝາະກັບ ປະເພດ, ຂະໜາດ ແລະ ລັກສະນະ ຂອງໂຄງການ ເປັນຕົ້ນ ຕິດຕັ້ງປ້າຍເຕືອນ, ປ້າຍສັນຍານ, ໄຟສັນຍານ, ທາງເວັ້ນ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພທີ່ຈຳເປັນ ລວມທັງຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທາງດ້ານ ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ;
4. ສ້າງແຜນດຳເນີນງານ ນັບແຕ່ວັນເລີ່ມຕົ້ນ ຈົນຮອດວັນສຳເລັດໂຄງການ ສະເໜີຕໍ່ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ແລະ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ເພື່ອຮັບຮອງ;
5. ດຳເນີນໂຄງການໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມ ແຜນດຳເນີນງານ, ແຜນຜັງ ແລະ ແຜນແຕ້ມເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ລວມທັງວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ;
6. ລາຍງານໃຫ້ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ແລະ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ກ່ອນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາໜ້າວຽກຕົວຈິງ;
7. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ຢູ່ອາໄສບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ ໃນໄລຍະດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນກໍລະນີເກີດອຸບປະຕິເຫດຈາກຄວາມປະໝາດ ເລີ່ມເລີ້ຂອງຕົນ;

8. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານທີ່ຈຳເປັນ ໃຫ້ແກ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ຫຼື ຄະນະກຳມະການ ກວດກາ ຕາມເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ;

9. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກການບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ, ແຜນຜັງ ແລະ ແຜນແຕ້ມເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານ, ກຳນົດໝາຍ ເຕັກນິກທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ;

10. ເກັບຮັກສາ ແລະ ມອບສຳນວນເອກະສານຂອງໂຄງການ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ລວມທັງແຜນຜັງເຕັກນິກ ກໍ່ສ້າງຕົວຈິງ ໃຫ້ແກ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ;

11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດຜົນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 100 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງບໍລິສັດສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ແລະ ວິໄຈວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ

ບໍລິສັດສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ແລະ ວິໄຈວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີປັບປຸງແຜນຜັງ ແລະ ແຜນແຕ້ມເຕັກນິກ ທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ເໝາະສົມ ຕໍ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ໂຄງການ ເພື່ອພິຈາລະນາ;

2. ເກັບກຳ, ວິໄຈ ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວັດສະດຸກໍ່ສ້າງທີ່ຈຳເປັນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ ແກ່ການອອກແບບ;

3. ອອກແບບ, ຄິດໄລ່ໂຄງສ້າງວິສະວະກຳ, ຂະຫຍາຍແຜນແຕ້ມເຕັກນິກ ແລະ ແຜນແຕ້ມຊັ້ນ ສ່ວນລະອຽດຂອງໂຄງສ້າງ;

4. ກຳນົດການນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ປະເມີນມູນຄ່າການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້າງແຜນດຳເນີນງານລະອຽດ;

5. ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຜົນການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ແລະ ວິໄຈ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ;

6. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດຜົນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 7

ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ລາຄາຫົວໜ່ວຍກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ

ມາດຕາ 101 ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ

ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນ້ຳ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ທີ່ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 102 ລາຄາຫົວໜ່ວຍ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ

ລາຄາຫົວໜ່ວຍ ກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນ້ຳ ແມ່ນ ລາຄາທີ່ ຄິດໄລ່ຈາກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມຕໍ່ໜ້າວຽກໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຄິດໄລ່ຕາມຫົວໜ່ວຍວັດແທກ ເຊັ່ນ ແມັດຍາວ, ຕາແມັດ, ແມັດກ້ອນ ແລະ ອື່ນໆ.

ລາຄາຫົວໜ່ວຍ ນຳໃຊ້ເພື່ອເປັນປ່ອນອົງໃນການວິເຄາະປະສິດທິຜົນ ທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງການ ລົງທຶນ ໂຄງການໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນ້ຳ, ເປັນລາຄາກາງທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ, ເປັນເຄື່ອງມືໃນການປະເມີນມູນຄ່າ, ຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ ແລະ ກວດກາໂຄງການ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຄ່າວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ແຮງງານ, ດຳເນີນງານ, ຫຼຸ້ຍຫ້ຽນກົນຈັກ, ຂົນສົ່ງວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ບໍລິຫານ, ກຳໄລ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນ.

ການກຳນົດໂຄງປະກອບສຸດຄິດໄລ່ລາຄາຫົວໜ່ວຍກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວ
ປະເທດ, ແຕ່ລາຄາຫົວໜ່ວຍຕົວຈິງອາດຈະແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍອີງຕາມລາຄາວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ,
ຄ່າແຮງງານ, ຄ່າຂົນສົ່ງ ແລະ ປັດໄຈອື່ນ ທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ.

ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າໂຄງປະກອບສຸດຄິດໄລ່ລາຄາຫົວໜ່ວຍກໍ່ສ້າງ
ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ພາກທີ VII
ທ່າເຮືອ, ຄອງເດີນເຮືອ ແລະ ປະຕູເດີນເຮືອ
ໝວດທີ 1
ທ່າເຮືອ

ມາດຕາ 103 ທ່າເຮືອ

ທ່າເຮືອ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ຈັດສັນໄວ້ໃຫ້ເຮືອທຸກປະເພດເຂົ້າຈອດທຽບທ່າ, ບໍລິການຂົນສົ່ງ
ຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 104 ປະເພດຂອງທ່າເຮືອ

ທ່າເຮືອ ມີ ຫ້າປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ທ່າເຮືອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ;
2. ທ່າເຮືອຂົນສົ່ງສິນຄ້າ;
3. ທ່າເຮືອບັກ;
4. ທ່າເຮືອສະເພາະ;
5. ທ່າເຮືອເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ມາດຕາ 105 ທ່າເຮືອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ

ທ່າເຮືອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຈັດສັນໄວ້ໃຫ້ເຮືອເຂົ້າຈອດທຽບທ່າ ເພື່ອໃຫ້ບໍລິການ
ຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ທາງຂັ້ນ-ລົງ, ອາຄານຫ້ອງການ, ຮ້ານອາຫານ, ຮ້ານຄ້າ, ຈຸດຂາຍປີ້,
ຈຸດບໍລິການຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເດີນຈອດລົດ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ທີ່ຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 106 ທ່າເຮືອຂົນສົ່ງສິນຄ້າ

ທ່າເຮືອຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຈັດສັນໄວ້ໃຫ້ເຮືອຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ເຂົ້າຈອດທຽບທ່າ ເພື່ອອຳ
ນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ປະເພດ ກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ສິນຄ້າອື່ນ
ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ທາງຂັ້ນ-ລົງ, ການບໍລິການຄ່ຽນຖ່າຍ, ຍົກຍໍ່,
ເຄື່ອນຍ້າຍ, ລານສິນຄ້າ, ສາງສິນຄ້າ, ຫຸ້ມຫໍ່, ເກັບມ້ຽນສິນຄ້າ, ຕູ້ສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 107 ທ່າເຮືອບັກ

ທ່າເຮືອບັກ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຈັດສັນໄວ້ໃຫ້ເຮືອ ເຂົ້າຈອດທຽບທ່າ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ
ໃນການຂົນສົ່ງ ຍານພາຫະນະ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ຈາກຝາກໜຶ່ງ ໄປອີກຝາກໜຶ່ງຂອງແມ່ນ້ຳ.

ມາດຕາ 108 ທ່າເຮືອສະເພາະ

ທ່າເຮືອສະເພາະ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຈັດສັນໄວ້ໃຫ້ເຮືອ ເຂົ້າອອກທຽບທ່າ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າສະເພາະ ເປັນຕົ້ນ ຖານຫີນ, ໄມ້ທ່ອນ, ໄມ້ແປຮູບ, ຫີນພູ, ວັດຖຸໄວ້ໄຟ, ສິນຄ້າອັນຕະລາຍ.

ມາດຕາ 109 ທ່າເຮືອເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ທ່າເຮືອເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອນໍາໃຊ້ ໃນການດໍາເນີນກິດຈະການ ພາຍໃນຂອບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການຂົນສົ່ງ ຜູ້ໂດຍສານ, ສິນຄ້າ ແລະ ຍານພາຫະນະ ທາງນໍ້າ.

ການກໍ່ສ້າງທ່າເຮືອເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ ແລະ ຍັງຢືນມາດຕະຖານ ເຕັກນິກການອອກແບບ, ມູນຄ່າກໍ່ສ້າງ ຈາກຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ມາດຕາ 110 ຮູບແບບຂອງທ່າເຮືອ

ທ່າເຮືອ ມີ ສາມຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ທ່າເຮືອສາກົນ;
2. ທ່າເຮືອທ້ອງຖິ່ນ;
3. ທ່າເຮືອປະເພນີ.

ມາດຕາ 111 ທ່າເຮືອສາກົນ

ທ່າເຮືອສາກົນ ແມ່ນ ທ່າເຮືອທີ່ໃຫ້ບໍລິການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ ລະຫວ່າງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງມີ ໂຄງລ່າງຜື່ນຖານ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ຢ່າງຄົບຊຸດ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກທີ່ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ກໍານົດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 112 ທ່າເຮືອທ້ອງຖິ່ນ

ທ່າເຮືອທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນ ທ່າເຮືອທີ່ໃຫ້ບໍລິການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ ລະຫວ່າງເມືອງກັບແຂວງ, ລະຫວ່າງ ແຂວງກັບແຂວງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ລະຫວ່າງແຂວງກັບແຂວງ ຂອງປະເທດທີ່ມີຊາຍແດນ ແລະ ສັນຍາຂົນສົ່ງ ຮ່ວມກັນ ຊຶ່ງມີໂຄງລ່າງຜື່ນຖານ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ຢ່າງເໝາະສົມ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ກໍານົດ.

ມາດຕາ 113 ທ່າເຮືອປະເພນີ

ທ່າເຮືອປະເພນີ ແມ່ນ ທ່າເຮືອທີ່ໃຫ້ບໍລິການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ ລະຫວ່າງບ້ານກັບບ້ານ, ເມືອງກັບເມືອງ ພາຍໃນແຂວງ, ເມືອງກັບແຂວງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ລະຫວ່າງເມືອງກັບເມືອງຂອງປະເທດທີ່ມີຊາຍແດນ ຮ່ວມກັນ ຫຼື ຕາມການຕົກລົງຂອງສອງຝ່າຍ ອົງຕາມຄວາມຈໍາເປັນ ແລະ ເໝາະສົມ ເປັນຕົ້ນ ບຸນປະເພນີ, ຕະຫຼາດນັດ ແລະ ເທດສະການອື່ນ ຊຶ່ງມີໂຄງລ່າງຜື່ນຖານ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ຢ່າງເໝາະສົມ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ກໍານົດ.

ໜວດທີ 2
ຄອງເດີນເຮືອ ແລະ ປະຕູເດີນເຮືອ

ມາດຕາ 114 ຄອງເດີນເຮືອ

ຄອງເດີນເຮືອ ແມ່ນ ຊ່ອງທາງນໍ້າ ທໍາມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນຢູ່ຕາມແມ່ນໍ້າ ທີ່ມີຄວາມເລິກ, ຄວາມກວ້າງ ແລະ ລັດສະໝີຄວາມໂຄ້ງ ຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມ ພ້ອມທັງມີເຄື່ອງໝາຍການເດີນເຮືອ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ເຮືອສາມາດເດີນຜ່ານໄດ້ ຢ່າງສະດວກ ແລະ ປອດໄພ.

ມາດຕາ 115 ການກຳນົດ ແລະ ປັບປຸງຄອງເດີນເຮືອ

ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ, ກຳນົດ ຂະໜາດຄອງເດີນເຮືອຂອງແຕ່ລະແມ່ນໍ້າ.

ໃນແຕ່ລະປີຕ້ອງມີການ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສະພາບຂອງຄອງເດີນເຮືອ ເພື່ອປັບປຸງໃຫ້ໄດ້ຕາມຂະໜາດຄອງເດີນເຮືອ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສະດວກ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງການເດີນເຮືອ.

ສໍາລັບຂະໜາດຄອງເດີນເຮືອຢູ່ຕາມແມ່ນໍ້າຂອງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 116 ປະຕູເດີນເຮືອ

ປະຕູເດີນເຮືອ ແມ່ນ ປະຕູທີ່ນໍາໃຊ້ວັດຖຸປະກອນສະເພາະ ປັດ-ເປັດ ໃນການປັບລະດັບນໍ້າທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເພື່ອຍົກເຮືອ ຂຶ້ນ-ລົງ ແລະ ເດີນຜ່ານໄດ້ ຢ່າງສະດວກ ແລະ ປອດໄພ.

ຜູ້ພັດທະນາເຂື່ອນໄຟຟ້າພະລັງນໍ້າ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການກໍ່ສ້າງ, ບຸລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ປະຕູເດີນເຮືອ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ກຳນົດ ພ້ອມທັງຄຸ້ມຄອງປະຕູເດີນເຮືອ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເດີນເຮືອ.

ສໍາລັບເຂື່ອນໄຟຟ້າພະລັງນໍ້າ ທີ່ບໍ່ມີປະຕູເດີນເຮືອ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງສ້າງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ທ່າເຮືອ, ລະບົບຄ່ຽນຖ່າຍ, ຍົກຍໍ່ ສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ລະຫວ່າງກ້ອງເຂື່ອນ ແລະ ຫຼັງເຂື່ອນ ພ້ອມທັງການໃຫ້ບໍລິການ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ພາກທີ VIII

ການຂຸດຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນໍ້າ

ມາດຕາ 117 ການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂຸດຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ຕາມແມ່ນໍ້າ ຕ້ອງດຳເນີນການສໍາຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເຕັກນິກ, ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທໍາມະຊາດ, ວິໄຈແຮ່ທາດ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນນໍາຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການປ້ອງກັນປະເທດ ກ່ຽວກັບແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການພິຈາລະນາອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນໍ້າ.

ການຂຸດຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນໍ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕໍ່ຄອງເດີນເຮືອ, ຄອງນໍ້າເລິກຂອງແມ່ນໍ້າ, ເກາະ, ດອນ ແລະ ຕາຝັ່ງ.

ສໍາລັບຂັ້ນຕອນ, ວິທີການ ແລະ ການດໍາເນີນຊຸດຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ກໍານົດ.

ມາດຕາ 118 ການຕິດຕາມ ກວດກາການຊຸດຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນໍ້າ

ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຊຸດຄົ້ນວັດສະດຸ ກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນໍ້າ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຜື່ນທີ່, ການປະຕິບັດແຜນດໍາເນີນການຊຸດຄົ້ນ, ມາດຕະການຮັກສາຄວາມປອດໄພ, ການຜື່ນຜູ້ຜື່ນທີ່ຊຸດຄົ້ນ ແລະ ການດໍາເນີນການອື່ນ ຕາມການອະນຸຍາດ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 119 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຊຸດຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນໍ້າ

ຜູ້ຊຸດຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນໍ້າ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງແຜນດໍາເນີນການຊຸດຄົ້ນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ຕາມການແປງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
2. ດໍາເນີນການຊຸດຄົ້ນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແຜນດໍາເນີນການ, ແຜນຜັງ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ກໍານົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ບໍລິມາດ ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ພ້ອມທັງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຢູ່ອາໄສບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ ໃນໄລຍະດໍາເນີນການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ປົວແປງສະຖານທີ່ ໃຫ້ກັບຄືນສຸສະພາບເດີມ;
3. ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຊຸດຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນໍ້າ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
4. ຮັບປະກັນສະຖານທີ່ຊຸດຄົ້ນ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ເປັນຕົ້ນ ຕິດຕັ້ງປ້າຍເຕືອນ, ສັນຍານ, ໄຟສັນຍານ, ທາງເວັ້ນ ແລະ ມາດຕະການ ປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ທີ່ຈໍາເປັນ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທໍາມະຊາດ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ;
5. ຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການກະທໍາຂອງຕົນ;
6. ລາຍງານ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານທີ່ຈໍາເປັນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ;
7. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ IX

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ

ມາດຕາ 120 ປະເພດທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ;
2. ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ;
3. ໂລຊິດສະຕິກທາງນໍ້າ;
4. ການສໍາຫຼວດ-ອອກແບບ;
5. ການບໍລິການທີ່ປຶກສາ;
6. ການວິໄຈວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ;
7. ການຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງໂຄງລ່າງຜື່ນຖານທາງນໍ້າ;
8. ອຸ່ຕໍ່ເຮືອ;
9. ການໃຫ້ເຊົ່າເຮືອ;

10. ການຂາຍປີ້ ແລະ ຕົວແທນຂາຍປີ້;
11. ການຂຸດຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນໍ້າ;
12. ທຸລະກິດອື່ນກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ.

ມາດຕາ 121 ການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ຕ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ. ພາຍຫຼັງໄດ້ທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດນໍາຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ມາດຕາ 122 ເງື່ອນໄຂການຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ

ການຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ;
2. ມີບຸກຄະລາກອນ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສົບການ ທີ່ເໝາະສົມກັບປະເພດທຸລະກິດຂອງຕົນ;
3. ມີສໍານັກງານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມກັບປະເພດທຸລະກິດຂອງຕົນ;
4. ມີທຶນທີ່ເໝາະສົມ ກັບແຕ່ລະປະເພດ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງກິດຈະການ;
5. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດຂອງທຸລະກິດ.

ເງື່ອນໄຂລະອຽດໃນການຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ X

ສະມາຄົມຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ

ມາດຕາ 123 ສະມາຄົມຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ

ສະມາຄົມຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ ເພື່ອເຕົ້າໂຮມບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ມີພາລະບົດບາດປະສານສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ, ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງສະມາຊິກ.

ມາດຕາ 124 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ສະມາຄົມຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ

ສະມາຄົມ ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ ນິຕິກໍາ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ໃຫ້ສະມາຊິກ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄໍາເຫັນໃນການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ນິຕິກໍາກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ;
3. ເປັນຂົວຕໍ່ລະຫວ່າງອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ແລະ ສະມາຊິກ;
4. ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຈາກສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ;
5. ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະມາຊິກ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງ ກັບກົດໝາຍ;
6. ໄກ່ເກຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງສະມາຊິກດ້ວຍກັນ;

7. ສະເໜີຍ້ອງຍໍສະມາຊິກທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ, ປະກອບສ່ວນພັດທະນາ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອສັງຄົມ;

8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສະມາຄົມຂອງຕົນ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

9. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 125 ການສ້າງຕັ້ງ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງສະມາຄົມຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ

ຂັ້ນຕອນການສ້າງຕັ້ງ ສະມາຄົມຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງສະມາຄົມຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ລວມທັງລະບອບແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດລະບຽບຂອງສະມາຄົມ.

**ພາກທີ XI
ຂໍ້ຫ້າມ**

ມາດຕາ 126 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ບຸກສ້າງກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຄາວ ຫຼື ຖາວອນ ຢູ່ພື້ນທີ່ເຂດສະຫງວນທາງນໍ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຫັບມ້າງ, ຫໍາລາຍ ຫຼື ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ທາງນໍ້າ;
4. ຕໍ່ເຕີມ ແລະ ດັດແປງເຮືອ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ຊຸດຄົ້ນ ຫີນ ແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດໍາ ຢູ່ຕາມແມ່ນໍ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
6. ຊຸດ, ເຈາະ, ຕັນ, ຖົມ ຫຼື ປັບແປງໜ້າດິນແຄມຕາຝັ່ງ, ເກາະ, ດອນ ແລະ ຫາດ ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດການເຊາະເຈື່ອນຕາມແມ່ນໍ້າ;
7. ຂັດຂວາງ, ບໍ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື ໃນການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ;
8. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 127 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ

ຫ້າມ ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ເຊົ່າ, ໂອນໃບທະບຽນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຫຼື ນໍາໃຊ້ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດຂອງຜູ້ອື່ນ;
2. ສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ໂດຍຜູ້ດຽວກັນ;
3. ຊຸດຄົ້ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕາມແມ່ນໍ້າ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບແຜນຜັງເຕັກນິກ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ;
4. ດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ປະເພດ, ຂະໜາດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

5. ນຳໃຊ້ເຮືອທີ່ ບໍ່ຂຶ້ນທະບຽນ, ບໍ່ມີໃບຢັ້ງຢືນກວດກາເຕັກນິກ, ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດເດີນເຮືອ ຫຼື ໝົດອາຍ;
6. ສົມຮຸ້ວມຄົດ ຫຼື ໃຫ້ສິນບົນແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານຂອງລັດ;
7. ບົດບັງ, ປອມແປງ, ບົດເປືອນ ແລະ ທຳລາຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ;
8. ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື, ໝິ່ນປະໝາດ, ນາບຊຸ່, ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ;
9. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 128 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ

ຫ້າມ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ, ເປັນທີ່ປຶກສາ, ເປັນຮຸ້ນສ່ວນ, ເປັນນັກວິຊາການໃຫ້ວິສາຫະກິດ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະການທາງນ້ຳ ທີ່ຝົວຜັນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບທາງລັດຖະການ;
3. ສົມຮຸ້ວມຄົດ, ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບສິນບົນ, ໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ, ກົດໝວງ, ຖວງດົງ, ເປີດເຜີຍ, ລຳອຽງ, ປອມແປງເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ຜົກພວກ;
4. ເມີນເສີຍຕໍ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ, ຕໍ່ຜິດຕິກຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນ້ຳ;
5. ໝິ່ນປະໝາດ, ໃຊ້ວາຈາ, ທ່າທີ່ບໍ່ສຸພາບ ແລະ ນາບຊຸ່ບຸກຄົນ ທີ່ມາໃຊ້ບໍລິການ ກ່ຽວກັບກິດຈະ ການທາງນ້ຳ;
6. ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ອອກທະບຽນ ເຮືອທີ່ດັດແປງ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ;
7. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ XII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ການທາງນ້ຳ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງການທາງນ້ຳ

ມາດຕາ 129 ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນ້ຳ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງການທາງນ້ຳ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມ ທົບກັບບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນ້ຳ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ;
2. ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 130 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນແມ່ບົດ, ແຜນການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນແມ່ບົດ, ແຜນການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ແລະ ເລືອກເຟັ້ນ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ ພ້ອມທັງອອກຄຳແນະນຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
4. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນແມ່ບົດ, ແຜນການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ເພື່ອປຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການທາງນໍ້າ;
5. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນແມ່ບົດ, ແຜນການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ;
6. ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ;
8. ຄຸ້ມຄອງ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການທາງນໍ້າ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະມາຄົມຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ;
9. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດໂຄງປະກອບສຸດຄິດໄລ່ລາຄາຫົວໜ່ວຍກໍ່ສ້າງ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານພິຈາລະນາຮັບຮອງ;
10. ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ;
11. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນໂຄງການທາງນໍ້າ, ສະເໜີ ໂຈະ ແລະ ຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນ;
12. ຄົ້ນຄວ້າ ຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອພັດທະນາການທາງນໍ້າ;
13. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ;
14. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການທາງນໍ້າ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
15. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 131 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນແມ່ບົດ, ແຜນການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນແມ່ບົດ, ແຜນການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ເພື່ອປຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ປະຊາຊົນພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການທາງນໍ້າ;
3. ສະເໜີ ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ;

4. ສ້າງບົດສະເໜີໂຄງການພັດທະນາການທາງນໍ້າ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງຂອງຕົນ ເພື່ອນໍາສະເໜີກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ພິຈາລະນາເຂົ້າແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ;
5. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ພ້ອມທັງປະກອບຄໍາເຫັນ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ, ຂະຫຍາຍ, ໂຈະ ແລະ ຍົກເລີກການດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
6. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ຕາມການແປງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
7. ສໍາຫຼວດ, ເກັບກໍາ ຂໍ້ມູນ ສະຖິຕິກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
8. ປະສານສົມທົບກັບພະແນກການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການທາງນໍ້າ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວການທາງນໍ້າຕໍ່ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 132 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນແມ່ບົດ, ແຜນການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ;
2. ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນແມ່ບົດ, ແຜນການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ;
3. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ພ້ອມທັງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ພາຍໃນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສະໜອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດສະຫງວນ ທາງນໍ້າ ພ້ອມທັງຊ່ວຍແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ ທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນຂອບເຂດເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
5. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວການທາງນໍ້າ ຕໍ່ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
6. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 133 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ, ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2 ການກວດກາການທາງນໍ້າ

ມາດຕາ 134 ອົງການກວດກາການທາງນໍ້າ

ອົງການກວດກາການທາງນໍ້າ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງການທາງນໍ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 129 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ປະຊາຊົນ ແລະ ສີ່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 135 ເນື້ອໃນການກວດກາການທາງນໍ້າ

ການກວດກາການທາງນໍ້າ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນແມ່ບົດ, ແຜນການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ;
2. ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທາງນໍ້າ;
3. ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ດ້ານການຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງການທາງນໍ້າ;
4. ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເນື່ອງຈາກການເຄື່ອນໄຫວການທາງນໍ້າ;
5. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 136 ຮູບການການກວດກາການທາງນໍ້າ

ການກວດກາການທາງນໍ້າ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີການກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາອອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 137 ເຈົ້າໜ້າທີ່ການທາງນໍ້າ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ການທາງນໍ້າ ແມ່ນ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຂອງຂະແໜງທາງນໍ້າ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຕາມການສະເໜີຂອງກົມທາງນໍ້າ ສຳລັບຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ໂດຍເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ສຳລັບຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕະຖານ, ເງື່ອນໄຂ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ການທາງນໍ້າ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ XIII
ງົບປະມານ, ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 138 ງົບປະມານ

ຂະແໜງທາງນໍ້າ ມີງົບປະມານຊຶ່ງຂຶ້ນກັບກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານວຽກງານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 139 ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ການທາງນໍ້າ ມີເຄື່ອງແບບ ແລະ ກາໝາຍສະເພາະ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ ຈາກກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ຂະແໜງທາງນໍ້າ ມີຕາປະທັບສະເພາະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ.

ພາກທີ XIV

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 140 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບ ການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 141 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຈະຖືກປະ ຕິບັດມາດຕະການ ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຜ່ງ ຫຼື ຖືກລົງ ໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ XV

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 142 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 143 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີ 30 ມີນາ 2023 ພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງ ລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

